

KUSTJÄGAREN

TIDSKRIFT FÖR SÄLLSKAPET KUSTJÄGARVETERANER Nr 53 (3/05) OKTOBER 2005

Den elfte distanspaddlingen gick i plast

sid 10

Finsk slutövning med svenskt deltagande

sid 4

Nijmegenmarschen 2005

Sju timmar om dagen.
Kämpande mot civilister, skoskav och väder...

Se sidan 19

Frivilligstyrka

Läs om hur FKJ satsar på att jobba fram en frivillig frivilligstyrka.

Sidan 15

Bäste läsare

Välkommen till höstnumret av "Kustjägaren". En tidning som för tillfället saknar chefredaktör. I förra numret läste vi att Hans Rehnvall efter många år, välförtjänt, valt att avgå som redaktör. Jag vill passa på att tacka Dig Hans för Dina insatser både i tidningen och KJV. Vi hoppas alla att vi även fortsättningsvis får ha Dig aktiv i vår kamratkrets.

Så tillbaka till detta nummer av tidningen som denna gång, mycket förtjänstfullt, producerats under ledning av fenomenale Christer Carlsson med hjälp av duktige Robin Jahrl. Tack Christer för att Du i rådande situation, utöver alla andra uppdrag, ställer upp för kamraterna och för tidningstraditionen vidare.

"Det händer alltid mycket kring Kustjägarna", ett påstående som just nu är ett understatement. I flera artiklar i "Kustjägaren" har vi tidigare informerat om den förändringsprocess vi är mitt uppe i. I detta nummer fokuseras just på förändring och Kustjägare i framtiden.

Eftersom vi nästa år firar 50 års jubileum för Kustjägerutbildningen är det naturligt att kamratkretsen har en bred ålderfördelning. Allt ifrån vår nestor Torsten Dahlén i 80 års åldern till 20 åringar som just blivit Kustjägare. Således är det av yttersta vikt att BÅDE tillgodose de ungas behov av spännande aktiviteter och de äldres behov av att hålla kontakt med kamratkretsen.

Jag har flera gånger tidigare uppmanat alla att informera KJ kamrater som ännu inte är medlemmar om KJV och Förbundet Kustjägarna. Det är ju än viktigare inför nästa års jubileum att vi som är Kustjägare visar att vi är stolta över det och att vi har en unik sammanhållning. Vi måste helt enkelt alla hjälpas åt att informera och rekrytera in nya medlemmar, BÅDE, till KJV och Förbundet Kustjägarna. Jag möter ibland "gamla" KJ kamrater som inte är medlemmar som ställer frågan - "Det var så länge sedan jag gjorde lumpen, vad kan jag egentligen bidra med?"

Det enkla svaret är ju att även om Du inte kan vara med i någon av de många aktiviteter som erbjuds är Ditt engagemang och medlemskap oerhört viktigt.

Vi är totalt drygt 5000 som genom åren utbildats till Kustjägare. Det är faktiskt mycket trevligt och givande att träffa gamla kamrater och samtidigt veta att Du stöttar alla unga Kustjägare. Denna tidning "Kustjägaren", som följer med medlemskap i KJV, är ju en av de bästa möjligheterna vi har att föra Kustjägertraditionen vidare samtidigt som det är ett utmärkt forum att informera om framtiden.

Ju fler vi är desto mer kan vi göra och givetvis får vi en starkare ställning i våra diskussioner med Forsvarsmakten och andra intressenter.

Nu några ord om sommarens aktiviteter

Styrelsen med "ute på fältet"

Den 13 juni, i samband med Amfibiekårens slutövning, genomfördes styrelsemöte för KJV och Förbundet Kustjägarna i Göteborg. Det är viktigt att styrelsen också är med ute på fältet, kanske inte alltid som deltagare i övningarna, men i alla fall närvarande i verksamheten. Förbundet Kustjägarnas frammarsch som kvalificerad resurs för Forsvarsmakten började ju förra året i samband med Sammarin. Denna gång hade 25 medlemmar ställt upp och utgjorde en betydande förstärkning både för A- och B sidan. Stort tack till alla kam-

rater som så föredömligt ställde upp i juni. Er insats har fått högsta betyg!

Denna gång gästades styrelsen av B-A Johansson, vår Förbundsordförande i Kustjägarna, och Lars Åke Ståhl från CFB/Forsvarsutbildarna. Eftersom mötets inriktning var framtidsfrågor var det extra värdefullt att få ta del av utanför styrelsen "externa" tankar och kompetens.

Kustjägarna

Som går att läsa mer om på annan plats i tidningen har ett omfattande arbete initierats för att strukturera och metodiskt samla kraften bakom Kustjägarkompaniet, Förbundet Kustjägarna och Kustjägarveteranerna.

Ambitionen är att med gemensamma visioner och mål dessa tre enheter skall tätt samverka under det samlande namnet "KUSTJÄGARN". Man kan ju dra paralleller med treudden som har tre "vassa spetsar". Det här initiativet tror jag oerhört mycket på. Ett sätt att i en "treenighet" ge möjlighet att utveckla både utbildning, kamratskap och tradition i sann Kustjägaranda.

Kustjägardagen

Den 15 september genomfördes traditionsenligt Kustjägardagen till minne av Kustjägerutbildningens tillkomst 1956. I år hade kamraterna samlats på Grenadjären, mässen på Rindö. Under en mycket trevlig middag, arrangerad av vår duktige klubbmästare Lennart Wiklander, utväxlades som vanligt roliga Kustjägarminnen. Bl a vår runristare Ingemar Wemmenhög ivrigt påhejad av Lars Wiklund underhöll med sång och kåserande berättelser. Det här var den sista militära middagen på Grenadjären. Ett lämpligt avstamp mot nästa år då vi alla ser fram emot att fira Kustjägarna 50 år på "nya" Amf1 på Berga.

Jag vill tillönska tidningens läsare en skön höst och samtidigt uppmana alla att tänka över vad just Du kan bidra med. På de båda hemsidorna, www.kustjagarna.se och www.kustjagarveteranerna.se, informeras löpande och uppdaterat om alla aktiviteter och projekt. Har Du frågor, tankar eller idéer är Du mer än gärna välkommen att kontakta mig anders.blomqvist@kustjagarna.se eller någon annan i styrelsen.

Än en gång, Visa att Du är Kustjägare !

ANDERS BLOMQVIST
ORDFÖRANDE

KUSTJÄGAREN

OFFICIELLT ORGAN FÖR SÄLLSKAPET
KUSTJÄGARVETERANER, KJV.

PUBLICERAT MATERIAL ANGER KJVS

OFFICIELLA STÅNDPUNKT BARA NÄR DETTA UT-
TRYCKLIGEN FRAMGÅR AV TEXTEN.

REDAKTIONEN FRÖRBEHÅLLER SIG RÄTTEN ATT
REDIGERA I MANUS.

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

CHRISTER CARLSSON, beduin@chello.se

REDAKTIONSGRUPP:

CHRISTER CARLSSON, INGEMAR WEMMENHÖG

REDIGERING/LAY-OUT/FOTO: ROBIN JAHL

POSTADRESS: KUSTJÄGAREN, KJV

KASTELLET, KASTELLHOLMEN

111 49 STOCKHOLM

TELEFON & FAX: 08 678 23 06

PG: 633 65 05-0, BG: 5336-2364

E-POST: kansliet@kqv.se

www.kqv.se

ADRESS FÖR ANNONSMATERIAL:

ROBIN JAHL

TOBAXSPINNARGATAN 10

117 36 STOCKHOLM

E-POST: robin@jahrl.se

TRYCKERI

DANAGÅRDS GRAFISKA, ÖDESHÖG

ISSN 1103 - 4696

Låt elitförbanden arbeta mot terrorism

Vi har era liv i våra händer. Detta är kontexten när människor slits i stycken i Londons tunnelbana eller förintas i exploderande flygbränsle i World Trade Center. Och det är just de vanliga människorna som terroristerna vill åt. I synnerhet i demokratier där vanliga människor kan påverka både det politiska klimatet och marknadsekonomin.

Skräck kan göra mycket med människor och det finns få brott där motivet är så förslaget som vid just terrordåd: att sprida skräck för att påverka de breda massorna och deras folkvalda i en viss riktning.

Så hur kommer då skräcken att påverka världens politiska och ekonomiska system? Orkar vi stå emot? Klarar varje enskild individ som utgör terroristernas måltavla att leva med skräcken och att fatalistiskt fortsätta som vanligt? Jag medger gärna men skamset att jag, tiden efter ter-

rorattackerna mot USA, gjorde precis som Usama bin Ladin ville, jag undvek att flyga med de amerikanska flygbolagen – med välkänt resultat för i synnerhet USA:s flygmarknad. Och detta trots att jag visste att just dessa bolag var bland de säkraste just då. Men skrällen är i högsta grad irrationell och detta är inte bara väl uträknat av terroristorganisationerna utan också själva kärnan i all terrorism. Världen har slagits av häpnad inför just denna förslagenhet vid 2000-talets terrorattacker.

Man kan med fog säga att det, före den 11 september, inte fanns någon polis- eller försvarsorganisation i världen som var rustad för att möta det skräckvälde som skulle komma. Världens mäktigaste underrättelsetjänster var lamslagna och civiliserade nationer visste först inte vilket ben de skulle stå på för att bekämpa det nya hotet. Den internationella terrorismen har nämligen kommit att bli en märklig hybrid mellan utomor-

dentligt grov brottslighet och krig. Själva dåden är, i en strikt juridisk mening, att betrakta som så kallad konventionell kriminalitet som begås av enskilda individer, men terrorismens effekter och dess motiv är att jämställa med vilken krigsförklaring som helst. Enda skillnaden är att terroristerna, lika feget som effektivt, inte representerar en klassisk nationalstat.

Mot detta finns bara en hållning: oförsonlighet. Grundregeln måste vara att aldrig förhandla med terrorister, att aldrig jämka en tum för att vara dem till lags och att betrakta deras attacker och motiv precis som de är: krigsförklaringar i den grövsta kriminalitetens skepnad. Mot terrorism kan inte ens Sverige förhålla sig neutralt.

Så vad händer då vid en storskalig terrorattack mot Sverige? Polisens nationella insatsstyrka kommer sannolikt inte att räcka till. Det är därför hög tid att vi river upp de gamla "Ådalen -

31"-lagarna och tillåter elitförband som fallskärmsjägarna, kustjägarna och militärpolisen att medverka vid bekämpningen av vår tids nya krigshot. För tro för Guds skull inte att Sverige skulle vara fredat för tid och evighet.

STEFAN WAHLBERG Kj-85

PS. Krönikan har tidigare varit publicerad i Metro

50 - års jubileum

Snart är det dags!

15 - 17 september 2006 gäller det!

Nu gäller det att samla ihop alla utbildade kustjägare och befäl som utbildat dem. Alla skall vara på plats på Berga och Korsö vid jubileumet.

Stora saker på gång!

- Materielutställningar • Återinvigning av KJV minnessten på Berga •
- Stridsförevisningar på Korsö •
- Fotoutställning • Jubileumsbok • Minnesgåva • Minnesten på Korsö •
- Industrietställning • Amfibiekårens Dag • Internationell långdistanspaddling, 40 mil •
- Internationell amfibiekonferens • Kustjägarförbrödning • Jubileumsmiddag •

Deltagande i finska slutövningen

Sedan ett antal år tillbaka genomförs ett intensivt samarbete mellan Sverige, Amfibiekåren och Finland, Nylands Brigad i syfte att sätta upp en gemensam internationell insatsstyrka, benämnd *Amphibious Task Force, ATU* – den svenska delen av styrkan benämns *Internationella Amfibistyrkan, IAS*.

Målet är att styrkan när den väl är uppsatt ska ha 30 dagars beredskap och kunna användas för internationella insatser av olika slag. Som ett led i uppsättandet så genomförs årligen öv-

ningsutbyten i respektive land.

Sommaren 2005 var det dags för svenska Amfibiekåren att åka till Finland och delta i den marina slutövningen SIIRI. Övningens namn kommer sig av

Siiri hade namnsdag den dag övningen började, inget krångel där inte. 2006 blir det förhoppningsvis det omvända och finska förband kommer till Sverige för att öva.

Inom ramen för den svenska styrkan som åkte stridsbåt över till Finland i början av juni så ingick det bland annat ett reducerat kustjägarkompani. Det visade sig att det saknades några kustjägare för att kompaniets plutoner skulle bli fulltaliga och

vad passar då inte bättre än att fylla på med några färdigutbildade kustjägare ur Förbundet Kustjägarnas medlemskader. Sagt och gjort, information gick ut via tidning och hemsidor och därefter var det bara att vraka och välja mellan alla de som anmälde intresse att delta. Nedan får Claes Wachtmeister berätta om hur han och hans frivilliga kamrater upplevde deltagandet.

CHRISTER CARLSSON

Finsk slutövning

FKJ i Österled

Svensk och finsk båtpark tillsammans.

Foto: FKJ

Klockan 07:30 tisdagen den 7 juni sattes en milstolpe i FKJ's historia. Fyra snärtiga FKJ:are anmälde sig då hos C KJ-Komp, major Kindahl, redo för tjänstgöring. Vår uppgift var att fylla upp de luckor som fanns i de inneliggande plutonerna.

Vi fördelades två på respektive pluton, där vi fick specialtjänster liknande de vi hade under vår värnplikt. Vi som deltog var följande: Wachtmeister (ptrl C 02-03) sattes in i 3:e ptrl 1:a pluton, Green (understöd 00-01) in i understöd 1:a pluton, Brolund (fältarbete 02-03) in i 1:a ptrl 2:a pluton samt Arneving (signalist 02-03) in i understöd 2:a pluton.

Testpluton för Markus

Eftersom 1:a pluton är de som är testpluton för ny MARKUS ma-

teriel, MARKUS står för markstridsutrustad soldat och är ett utvecklingsprojekt i Forsvarsmakten, fick vi ut en del nya prylar såsom AK5-CF med plastmagasin, Mono T goggel, IGR (interngruppradio) samt nya trossen (Bergans 120 liters) och nya NU säcken (Bergans), alltid kul med nya grejer!

Dagen inleddes med att vi begav oss till truppserviceförrådet för att hämta ut materiel. Efter ett par vändor upp och ner mellan kasern och förrådet kun-

de vi börja få ihop vår utrustning och "kitta" ihop den med radiomateriel, mörkerutrustning osv. som vi fått ut på kompaniet. Sedan var det bara att bära ner härket i stridsbåtarna och börja samöva in alla patrullrutiner

med respektive patrull. Här visade det sig ganska snabbt att man inte glömmer så mycket på två år, men efter längre tid blir det kanske svårare. Hela tiden under ständig utfrågning av inneliggande kull; - "Vilket befäl var värst?" - "Vilken var er jobbigaste bajsmacka?" - "Är distansen jobbig?" - "Hur är det i FKJ?"

De två första dagarna ägnades åt de vanliga förberedelserna innan övningar, där man flänger som en studsball mellan förråd, båtar och logementen. Efter ett tag så glömde man nästan bort att man var frivillig från FKJ, man kom in i gängorna så bra att det kändes som under ens egen värnplikt. Speciellt då vi hade samma befäl som under vår egen värnplikt!

Resan över till Finland tog en djävulsk tid. Avmarsch Amf1 10:00 och ankomst 22:00 till Rusarö, Finland innebar en båtresa på tolv timmar. Den förlöpte dock väldigt smärtfritt då Östersjön låg likt en spegel under

Kompletterande utbildning på varandras vapen.

Foto: FKJ

Svenska kustjägarkompaniet.

Foto: FKJ

hela färden. Då KJ plutonerna har de nya stridsbåt 90 HS kunde vi även njuta av sköna säten (samma som i Stridsfordon 90) samt luftkonditionering, så resan blev rätt gemytlig ändå!

Undervisning och säkerhet

Väl framme i Finland visade det sig att vi enligt schemat var flera timmar försenade på grund av missar i logistikplaneringen. Således blev allt förskjutet och då fick stridsskjutningen dagen efter lida. Eftersom det är två länder som övar tillsammans gäller hela tiden de säkerhetsregler från respektive land som är strängast, vilket blir en rad rätt hårda säkerhetsbestämmelser. Väl efter alla genomgångar och torrövningar så kunde vi köra stridsskjutningen skarpt. Det var en våldsam landstigning med första pluton, med tagande av terräng, med understödsuppgift, både från land och från båt samtidigt som andra pluton tog terräng. Att ligga i eldställning på högsta höjden och se detta var det bästa jag sett. Två båtar med 12,7mm tung kulspruta skjuter spårlyjus, Markgrupperad granatspruta, två Ksp 58, Grg, Psg 90 samt en mängt Ksp 90 och AK 5:or, mer eld i målet får man leta efter. Och till detta lägger vi på indirekt eld i form av en Finsk granatkastarpluton. Det rätta ordet

Finsk närskyddsgrupp på väg ut.

Foto: FKJ

är ELDFEST!

Efter detta var det dags för oss att åka in till Syndalens övningsfält där vi fick genomföra en dags utbildning i Mine-Awareness. Den innefattade allt från generell minkunskap, minpikning, skyddsdräktshantering till hur man tar sig ut ifrån ett minerat område. En väldigt intressant utbildning som det verkade som om Finländarna lagt ner mycket tid på att förbereda. Efter utbildningen förevisades även verkan av flera olika minor skarpt, vilket var intressant att se och jämföra de olika mintyperna. Slutligen fick vi även se deras minröjningsfordon röja minor, även det skarpt. Imponerande!

Lördagen avslutades med korum, även kallat fältandakt, där regementets präst höll en mindre andakt där han pratade lite om livets kontra krigets stora frågor. Efter andakten grillade alla i övningen deltagande korv tillsammans. Här utmärkte KJ sig på ett traditionellt sett då alla andra plutoner satt i små grupper och grillade, låg KJ i en stor hög och slogs om de nygrillade korvarna!

Större delen av söndagen ägnades sedan åt förberedelser inför övningen och slutligen så började orderna rinna ner genom hierarkin. Till slut så kunde vi sätta oss och insatsplanera inom patrullerna och slutligen ordna

med kartor, oleat osv. För KJ-komp började övningen sent på söndag kväll då vi begav oss ut för att spana mot misstänkta öar.

Striden om Nyland

Övningens scenario var att två stater, Alfaland och Betaland befann sig i konflikt med varandra. De ansåg båda att de har rätten till provinsen Nyland, där flera attraktiva hamnar fanns. Provinsen fanns i Alfaland. Här hade Alfaland bett om EU:s stöd, där vi var de trupper man skickade. Målet med aktionen var att upprätta en ZOS, Zone of separation, mellan Betaland och Alfaland, där inga stridande enheter fick befinna sig. Övningsområdet var den 100 km långa kuststräckan från Hangö-udd hela vägen in till Helsingfors, där slutstriderna sedermera utspelade sig.

Foto: FKJ

En sista runda innan hemfärd.

Eftersom vi var en fredsbevarande styrka var våra första ROE, Rules of Engagement, att vi inte fick ingripa före vi såg något direkt hot mot oss själva eller mot någon annan. För oss gällde alltså "Do not fire until fired upon".

Tillämpning av nya modellen

Väl ute på övningen fick flera patruller sammanstöter direkt, så ROE kom att ändras till att vi blev en mer stridande styrka. Övningen fortsatte sedan fram till torsdag förmiddag med att vi stridsspanade över flera öar, gjorde ett antal eldöverfall, sprängde/sköt sönder viktiga mål såsom LV-robotar, radarstationer mm. Här var en väldigt rolig del i övningen att det var riktiga mål vi övade mot. Man hade med stora bandgående LV-robotar, riktiga radarvagnar mm. Kul får oss som var vana vid att stridsvagnarna på Myttinge-övningarna brukar symboliseras av KJ-komps bilar.

Aktiviteten var olika för de olika patrullerna i de två plutonerna, men generellt sett så var det hög aktivitet hela tiden, nya uppdrag ständigt.

Under övningen fick vi även tillämpa det som är tanken med den nya modellen på KJ-komp, där vi går in, finner mål, hittar och säkrar landstigningsstrand och slutligen invisar de direkt stridande förbanden, i detta fall det finska Kustjägarkompaniet (i Sverige motsvarande Amfibieskyttekompani).

Efter övningens slut begav vi oss till Sveaborg vid Helsingfors där vi gick rundvandringar på denna gamla "svenskmarken" och senare utspisade lunch. Efter detta begav vi oss tillbaka till Syndalen där stridsbåtsförarna fick sin sömn för att kunna ta oss hela vägen hem till Amf 1 under fredagen, dit vi an-

lände under fredag eftermiddagen.

Summa summarum av övningen är, enligt mig att det fungerar väldigt bra att sätt in relativt fräscha kustjägare direkt i plutonerna. Rutinerna sitter kvar i mörgen och kroppen klarar fortfarande av en dags stridande med NU-packning eller lite marscherande med trossen. Utrustningen är fortfarande den samma i stort sett, och nyttillkommen utrustning går snabbt att lära sig. Vi som var med hoppas att man kan jobba vidare på den här idén, samt att man nu fångar upp så många som möjligt av de ineliggande värnpliktiga när de muckar. FKJ är i detta avseende en fantastisk resurs i våra ögon.

Vi vill även framföra ett stort tack till befälarna på KJ-Komp för det välkomnande vi fick.

CLAES WACHTMEISTER KJ-03

Amfibiekårens slutövning

För andra året i rad deltog Förbundet Kustjägarna som b-styrka under Amfibiekårens slutövning. Övningen genomfördes under ett antal intensiva dagar på Västkusten. Parallellt med denna övning och sammanfallande i tiden så genomförde Amf 1 en övning i Finland tillsammans med Nylands Brigad och ett mindre antal förbundsmedlemmar var med och försvarade kustjägarnas färger över där.

Således var inte Amfibiekårens slutövning detta år lika omfattande som normalt vad avsåg deltagande förband och personal, men däremot absolut lika intensiv och händelserik som en normal marin- eller amfibiekårsslutövning. Nedan får tre av våra deltagare komma till tals och förmedla sina intryck om övningen och FKJ:s delta-

gande. Övningen blev den sista övningen som genomfördes i Amf 4:as område och regi med tanke på att förbandet under innevarande höst läggs ner. Även om det är tragiskt och tråkigt att se ett så fint förband läggas ner så är det värmande att veta de höll fanan högt in i det sista och att också FKJ kunde vara med och göra den sista övningen till en minnesvärd händelse. Nu låter vi deltagarna berätta vad de upplevde.

CHRISTER CARLSSON

rakt bakom spaningspatrullen och med deras uppmärksamhet mot Rhodin som forcerar fram mot nästet lyckas han på kort avstånd avge eld utan att ha blivit upptäckt.

I det här läget avbryter blågul aktiviteten och samlar ihop grupperna för feedback. Björkman i egenskap av före detta span ställer den perfekta frågan: "Varför valde ni att lägga er på just den här platsen?"

Kort och gott så kan man säga att just denna upplevelse var en av de starkaste för vår patrull under veckan vi var ute. Emellanåt var det både lite mat och lite sömn men känslan av att vi oavsett årskull fortfarande kan ge den innerliggande kullen en bra match var mycket värd.

PATRULLCHEF SKANDERBY

Är det en pinne eller är det en antenn?

Foto: FKJ

G-båten gick i ca 15-20 knop och Rhodin försökte med kikare utläsa om det han sett på ön snett framför oss var just en antenn eller en pinne. Jag lånade kikaren och såg att Rhodin definitivt hittat en nål i en höstack. Om det var en pinne så var det den råkaste pinnen jag någonsin hade sett. I det läget kunde vi alla se en silhuett av en person försvinna ned bakom en kulle.

Eftersom vi hela förmiddagen hade letat efter a-dyks spaningsgrupper på olika öar upp och ned utan att hitta igen dem blev vi förstas ytterst exalterade. I sann KJ 90 anda körde vi en om inte våldsam så i alla fall blixtnabb landstigning på stranden nedanför kullen. Utan att vänta på att bli påskjutna så öppnade vi eld och Björkman hittade en mindre kulle där han med sin

KSP 90 kunde understödja vår växelvisa framryckning. Rhodin fortsatte rakt mot deras näste medan jag gjorde en omfattning höger och Batali gjorde en omfattning vänster. Björkman och Rhodin lyckades genom sporadiska eldskurar ge en illusion av att vi var betydligt fler än 4 personer. När jag kommer runt kullen på höger sida ser jag tre stycken nedhukade a-dyk-

skillar som försöker smyga sig ned till vattenbrynet. Jag hinner få iväg ett dubbelskott mot varje man innan jag slänger mig i skydd bakom en klippa. I samma sekund så kommer Batali

Prickskyttar färdiga för uppdrag...

Foto: FKJ

FKJ - ett koncept att ta vara på

Den mentala omställningen skulle bli stor och man var även lite frågande hur samarbetet fallskärmsjägare - kustjägare skulle fungera i terrängen.

Det stod klart för mig att jag hade fått klartecken på att deltaga vid Marinens slutövning och att jag skulle göra detta tillsammans med Förbundet Kustjägarna. Jag hade kontakt med Dick Viio från FKJ och hjälpen jag fick var enorm, det märktes verkligen att folk lade ner kropp och själ i vårt kommande deltagande.

Väl insatt i övningen visade det sig vara ett riktigt toppting med gamla krigare och jag blev väldigt väl bemött. Vi må vara stöpta i olika former men vi är fortfarande gjorda av samma skrot och korn.

Jag kom att ingå i en prickskyttepatrull på fem man vilket fungerade bra och det var väl-

digt intressant att ta del av den kunskap som kustjägarna satt inne på. Det blev en hel del jämförande av taktik och tillvägagångssätt, men på det stora hela visade sig mycket vara samma. Små skillnader som tecken, genomsök av hus och patrullformering diskuterades och tillslut tillämpade vi en lite blandad metod.

Utrustningen vi blev tilldelade skiljde sig på flera sätt mot den jag var utbildad på och även

Patrullrapport från Amfibiekårens Slutövning

Tidigt den 7 Juni klev jag upp för att bege mig från Malmö mot Göteborg och Amfibiekårens Slutövning där jag skulle ansluta med övriga vid åttatiden på morgonen vid förrådet. Under resan dit konstaterade jag att det var ett tag sedan jag gjorde lumpen.

Närmare bestämt PBS/Kj 91/92 och att det också var ett tag sedan jag var ute på havet och åkte båt. Visserligen har jag som reservare varit inne på ett repmöte, men det var 1998 så även där var det ett tag sen sist. Att jag sedan under min militära karriär troligen har åkt mer PBV 302 än jag åkt 200-båt eller stridsbåt 90 gjorde det hela ännu lite mer spännande. Men så här i efterhand kan jag bara konstatera att har man blivit skolad i den ädla konsten att åka 200-båt så sitter det kvar.

Väl framme så började arbetet med att hämta ut vapen mm. Den personliga utrustningen

var redan utplockad av dem som kommit till Göteborg kvällen innan. Bara till att börja rota för att få ordning på vad som skulle med och vad som skulle lämnas kvar på regementet, lite nya prylar som stridsväst och stridssäck 2000 att bekanta sig med, men i övrigt intet nytt under solen.

För att göra en lång historia på nästa sju dagar lite kortare så fortsätter jag såhär. Första halvan av övningen var vi på B-sidan och vi var till en början grupperade norr om Göteborg uppe vid Lotsplatsen vid Fiskebäcksvik. Det är ca 7km NNV om Lysekil. Detta var ett av tre

här var det intressant att diskutera utformning och förbättringar. Ute i terränglådan fungerade samarbetet bra - Den huvudsakliga uppgiften bestod främst av det för mig bekanta, traditionella oplats-spanandet, men jag fick även lite inblick i KJ-anfallsstrid på gruppnivå.

När jag och min stridsparskamrat Hakeberg diskuterade utbildningar märktes att FJS verkar vara inriktade på mer och lite längre spanuppgifter och även att "vi" verkar i mer varierande miljöer. KJ:s uppgifter i skärgård innebär lite kortare spaningsuppgifter med ett

större inslag av störstrid och anfall. Den uppfattning jag fick var att en fallskärmsjägare och en kustjägare med dagens utbildning skulle kunna lösa varandras uppgifter utan större komplikationer.

I övrigt så var övningen ett utmärkt tillfälle att få tillämpa tidigare kunskaper under lite friare former och med ny personal. Detta gav mycket ny kunskap och det kändes nyttigt att åter få öva i gröna kläder med lite distans till värnplikten. Jag uppfattade övningen som välplanerad med ett högt tempo, vilket i sig gav ett realistiskt scenario.

Avslutningsvis var övningen i mitt tycke väldigt lyckad och jag vill rikta ett stort tack till befäl, ansvariga och deltagare för en trevlig tid och ett varmt bemötande.

ERIK BJÖRKMAN, FJS 03/04

väggar. Detta resulterade dock i ett par riktigt bra eldöppnande där vi slog ut eller skadade ett par båtar på A-sidan.

grupperingsområden som vi använde under övningen. Häriifrån utgick vi på diverse uppdrag. Konstateras kan att det är en härlig känsla att kliva iland på öarna för att ge sig i kast med kommande uppgift. Men det är dock inte alldeles lätt att ta sig fram obemärkt över västkustens vindpinade och kala bergsknallar. För även en jägare kan behöva ett par cm med mossa för att kunna krypa dolt fram till sin grupperingsplats. Att det sedan finns en hel del skrevor och försänkningar gör det dock lite lättare även om de är fyllda men knädjupt sumpvatten och vitmossa. Vid flera tillfällen så fick vi också en klar bekräftelse på varför vi sprang stridshinderbanan och Tarzanbanan. Den ena framryckningsvägen var brantare än den andra och enda sättet att komma fram var att hiva både sig själv och utrustningen upp och ner för åtskilliga berg-

Lagom till det att min patrull fick i uppgift att stridsspana mot A-sidan, som tidigare under denna dag landstigit och tagit terräng i området 2,5 km NV om Skredsvik, slog det fina vädret om och blev lite mer "fältmässigt". Ett strilande regn gjorde att patrullen kunde komma riktigt när de första av flera tilltänkta objekt. Men via radio kom order om att vi skulle försöka undsätta delar ur en annan av våra patruller och vid förflytningen väster ut längs Smörkulen stötte vi på poster från A-sidan. Vi fick dra oss och tillbaka och när vi sedan på nytt försökte framrycka på en annan plats kom vi ånyo i eldstrid med ett annat postställe. Terrängen som var aningen "styrande" gjorde att alternativen för framryckning inte var så många, men innan ny plan tagits fram, kom det vi radio, order om att återgå till FÅSA. När vi sedan lagom blöta efter dagens regnande tog oss tillbaka till BÅSA så funde-

rade jag på varför man alltid skall ta med sig en massa "braha saker" när man kan se till från börja att man har rätt saker mer sig - stor ryggsäck = stora problem, liten ryggsäck = små problem

Dagen efter förvandlades vi till att bli en holländsk pluton som skulle ingå i ett svenskt kompani. Det blev en övning i i- och urlastning av 200-båt för att landgruppera och säkra öar i olika riktningar och till kvällen var det på gränsen till riktigt skönt att krypa ner i sovsäcken efter alla knä djupa vattenfyllda skrevor som haft besök av mina kängor. Natten bidrog också med nya erfarenheter vad avser regn och Tält 2000 enmans som det så vackert heter, eller i dagligt tal gortexöverdraget till sovsäcken. Även denna nymodighet har sina brister och efter att ha samlat en ansenlig mängd vatten på framsidan valde Tält 2000 att vika sig och bilda en kanal rakt in i min sovsäck och så var den sömnen förstörd. För-

Foto: FKJ

Den gamla trotsjånaren 200-båt håller fortfarande.

stod det som att det var fler i plutonen som haft snarlika upplevelser.

Trots simövningar under natten i sovsäcken så var det med glatt mod vi tog oss an dagens kommande uppgifter. Kompaniet skulle återta Amf 4 och vår uppgift var att med helikopter transporteras till Amf 4 för att i först hand ta och säkra terrängen och de delar av hamnen som låg längst väser ut. Svett och mycket springande mellan hus och fordon för att komma fram och ta de anfallsmål som vi blev tilldelade. Men någonstans på vägen blev det lite fel. Att reda

ut det hela här skulle ta alldeles för lång tid, men i korthet så skall första omgång ta en ny stridsställning till höger om andrar omgång som har fått stridskänning med fi. Vid framryckandet ploppar det upp en soldat ca 20 m fram, som lika fort försvinner. Vi tar eldställning och i förvirringen om det är egna eller fi, som vi tror att det, är så kommer det en handgranat flygande från det hållet. "HANDGRANAT" ljuder över hela Amf 4 och alla ligger platt på marken sedan är det eldstöt och framåt. Handgranater åt båda hållen och stridsdomare dömer ut flera av oss på båda sidorna. Tre hos

oss och åtta på deras sida enligt osäker källa...men ack så fel det blev. Det visade sig att det var soldater från det Svenska kompaniet och det hela var en stor vådabeslutning. "Ja vad har vi lärt oss i dag" som befälen skulle ha sagt 91/92. Jo att det är av allra största vikt att ha 100% koll på vad egna befinner sig. Resten av övningen tillbringades på en båt, vilket var mindre roligt då skadan var prio 4 vilket jag tror innebär att man tillhör en kategorin som inte är prioriterad och får helt enkelt bara ligga där och glo.

Sedan var det "Övningen avbryts" och saker som vård och återställning kvarstod på schemat. Behöver inte gå in närmare på det tror jag.

Som helhet så tycker jag att det var en mycket bra och givande övning. Roligt att träffa både nya och gamla bekanta och att få lite repetition i om och kjustriden.

PATRULLCHEF BJÖRN DAHLBERG

Så var det dags!

Ett rörligt förband byter adress...

*F*aktum är att en viss optimism kan förmärkas hos dem som nu skall börja på ny kula nere på Berga. För oss veteraner är det ingen dålig händelse. Vi kommer genom detta att få en "husse" som förhoppningsvis hjälper till att säkra vårt intresse för Vitsgarn. C Amf1 tar nämligen över marken som del i hans övningsområden.

Förbandsandan lever. Den följer sitt förband med dess traditioner och säljs inte av Fortverket i samband med byggnaderna på Rindö.

Ny adress för regementet blir: 1. amfibieregementet; 130 61 HÅRSFJÄRDEN.

Vxl.: 08-502 65000

Adyks nya utbildningsplats.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Fördelning till platser på Berga Regementsstaben, har flyttat in i "Breadablick". Fördelen med

denna plats gentemot grupperingen på Rindö är att Staben som helhet sitter samlat i en byggnad där man på Rindö satt i både kanslihus och i "Schubacken" intill vakten. Regementschefen – i likhet med flera av hans medarbetare – får både balkong och vidunderlig havsutsikt över Hårsfjärden.

Men Berga slott då? Hade inte det varit mera ståndsmäs-

Amiralsholmen, vilken Ckjkomp tills vidare har lagt rabarber på.

Foto: Ingemar Wemmenhög

sigt? Åtminstone för regementsledningen?

Här har vi att göra med en modern inställning till ledarskap och sammanhållning. Chefen fjärrar sig inte från "de sina". Slottet ägs av Fortverket och dess restauration drivs av FM log. Det kommer att användas som mäss och som representationslokal för olika sammankomster inom försvaret (även för Fkj och Kjv?).

Nu har två officersföreningar uppgiften att kлона sig och där efter se över hur mässverksamheten skall drivas. I byggnaden kommer dock Marininspektören och C Amf 1 att disponera representationskontor.

Bataljonstab, sitter i f.d. Radarskolan ("Vanheim") nedanför "Breadblick". Verksamheten kan C Amf 1 följa med kikare från sin balkong om han så önskar. Skulle det elektrifierade sambandet upphöra att fungera går det bra att från taket på radarskolan upprätthålla det med signalflaggor. Här kommer ock-

Foto: Ingemar Wemmenhög

Flytbryggor mellan pirerna innan stridsbåtarna kan parkera.

så att finnas speciella lektions-salar för ledningskompaniet, liksom utrymmen för båtförarnas navigationsförberedelser.

Adyk/Amfdyk, Tar över lokalerna i Marinens dykcentrum. Flottans farkoster Urf och Spiggen blir dock kvar till dess att likvärdiga lokaler skaffats fram i

Blivande regementschef - Jonas Olsson - med sin sekreterare, Susanne Svedenblad.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Karlskrona. I DykC skall man kunna ta emot röjdykare från 4:e sjöstridsflottiljen liksom armédykare från Eksjö. Även brandförsvaret, polis och specialförband lämnas tillträde.

IAS (Internationella amfibiestyrkan) och **FTA** (funktions- och typförbandsavdelningen) flyttar in i f.d. 4:e minckrigsflottiljens lokal "Thrudheim".

Pirerna 3 och 4, skall förses med flytbryggor under första veckan i oktober. Här kommer stridsbåtarna att ligga medan de större underhållsfartygen klarar den befintliga kajhöjden. Bergapiren ställs till förfogande för djupgående tonnage såsom Visborg, HMS Rotterdam och liknande fartyg för internationellt samarbete.

ARTIKELN FORTSÄTTER
PÅ SISTA SIDAN

> TEXSTAR FUNCTIONAL WEAR

Nytt, fräscht, spännande! Köp Textstars tuffa och funktionella kläder hos Profilkompaniet!

Varje 1000-lapp = 1 Technical T-shirt gratis!

Ange "kustjägare 50 år" vid beställning!

Minsta inköp 1.000 kr inkl.moms. Erbjudandet gäller t om 31:a oktober 2005 med reservation för slutförsäljning. Endast hos Profilkompaniet.

PR

PROFILKOMANIET

Tumstocksvägen 9 B Box 7244 187 13 Täby
Tel 08-544 405 00 Fax 08-544 405 29

Se Textstars kollektion på www.profilkompaniet.se

“Some Clothes are good looking. Others Just Work. We make Clothes with looks That Works. That's why we call it Functional Wear”

//Texstar

Veterandistanspaddlingen är numera en kurs inom ramen för Förbundet Kustjägarnas verksamhet. Årets paddling, som gick av stapeln den 5 till 7 augusti, var den 11:e i ordningen sedan allt startade 1995. Under åren har 122 olika personer deltagit och paddlat en eller flera distanspaddlingar, av dessa 122 har 48 av dem deltagit i 2 eller flera paddlingar. Det är ingen liten skara som har utnyttjat möjligheten att få sig till livs ytterligare en distanspaddling utöver den obligatoriska värnpliktspaddlingen.

Nyhet för året var att vi för första gången körde plastkajaker, inneliggande värnpliktskull gjorde likadant vid sin paddling veckan efter midsommar, vilket

innebär att paddlingssträckan har ökat till 120 distansminuter från de sedvanliga 100 med klepperkajaker. Detta beror på att plastkajakerna är betydligt

mer lättpaddlade än kleppervarianten. Tidskravet är detsamma som tidigare, dvs man ska komma fram inom 48 timmar. Att det blev plastkajaker berodde på Amf 1:s klepperpark är i så miserabelt skick att de knappt håller ihop, en nyanskaffning är ett måste. Platskajakerna inköptes huvudsakligen som träningsredskap för några år sedan, men har de senaste åren använts för de värnpliktigas distanspaddling i avsaknad av tillräckligt många och bra klepper. Hur som, det går att paddla plast också, det ger också skavsår i händerna, ont i ryggen mm. En annan nyhet var att en kvinna

för första gången kvalificerat sig för att delta i paddlingen, i och för sig inte grundutbildad kustjägare för någon sådan kvinnlig finns "ännu" inte, men vi har haft gäster från andra förband tidigare, så det var inget konstigt i det att hon inte var kustjägare. Vi låter tre av deltagarna berätta om hur de upplevde årets distanspaddling, som blev en ganska blåsig tillställning. Vi kanske hade slarvat med att blidka paddelguden, att vi paddlade plast kanske upprörde honom.

CHRISTER CARLSSON

Helt utan varning...

Mina farhågor innan paddlingen var att få skavsår i händerna samt att helt gå sönder i armbågarna. Väl i kajaken upptäcktes muskler kring axlarna, som jag tidigare inte ägnat så mycket tanke åt. Utav bara en kort tur i Vaxholms hamnbassäng på torsdagskvällen kände jag mig trött i axlarna. Hur skulle detta gå? Jag var inte nervös utan mera nyfiken. Något som skilde mig från de övriga som tidigare genomfört distanspaddling, var att jag hade helt enkelt inget att referera till.

Onsdag förmiddag och mobilen ringer, står vid mjölkdisken i den lokala mataffären i Guldheden, Göteborg. Det visar sig vara en kamrat från värnplikten, han har ett erbjudande, jag får fri resa, mat samt uppehälle i Stockholm. I gengäld skall jag paddla 110 distans i kajak tillsammans med kustjägarna, det skall dessutom ske under 48 timmar, på fredagen om två dagar. Han gav mig en timmes betänketid för att kunna kontrollera om jag var fri att delta. Tillfället hade uppstått i samband med en vakans i en av kajakerna, jag skulle ta den platsen.

Eftersom äventyr alltid är kul och för att sommaren i övrigt förlopit i stillhet tackade jag ja - det var dags att bli sådär riktigt trött igen.

Min enda tidigare erfarenhet av kajak var en tiodagars semester för ca fem år sedan, fakta

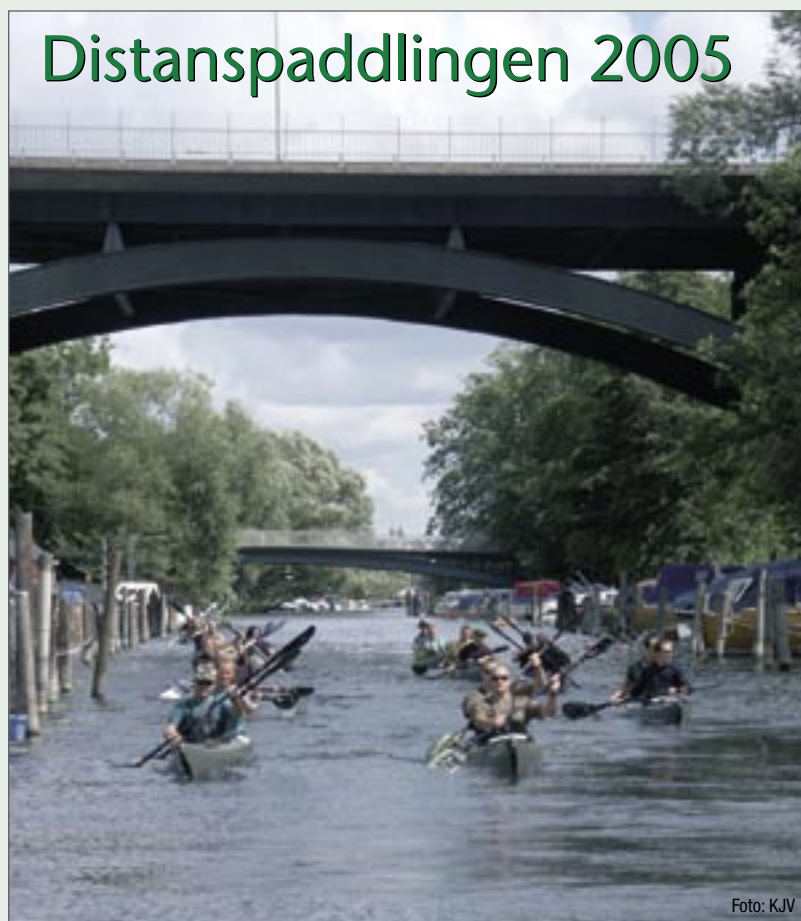
jag höll för mig själv - ville inte få ett nej nu när jag tackat ja...

Hur kunde jag då förbereda mig? Jag hade ett dygn till torsdag eftermiddag då bilen skulle avgå till Vaxholm, Stockholm. Det gick helt enkelt inte att förbereda sig så bra, ganska skönt visade det sig då behöver man inte få skuld känslor för det. 48 timmar med en paddel i händerna borde dock innebära en del skavsår, förberedde mig för detta så gott jag kunde genom att så ofta som möjligt smörja in mig med ett tjockt lager lotion.

Min paddlingskamrat hade jag tidigare bara pratat med i telefon men fick nu tillfälle att träffa i verkligheten. Anders Wahljalt, en genomtrevlig kille som direkt gav positiva signaler, det här skulle gå bra!

Efter en god natts sömn och

Distanspaddlingen 2005

Lugn paddling innanför Långholmen med Västerbron ovan.

frukost i Vaxholms kaserner var det dags för avfärd mot Berga, en färd som skulle ta oss förbi bland annat Gamla Stan, Slussen och Södertälje. Mitt första mål, det enda som jag nu ägnade all uppmärksamhet på var att klara mig fram till halvtid, långrasten på Askö.

Lagom till första matrasten hade jag fördubblat min erfarenhet av kajakpaddling. Ungefär samtidigt började min högeraxel pocka på uppmärksamhet. Jag var nu halvvägs till första målet. Efter en förnämlig matrast och förstklassig service av dem i föl-

jebåtarna var det åter dags att ta plats i kajaken.

Hittills hade vi bara paddlat med vinden mot oss, något jag hoppades vi skulle få ändring på då vi bytte kurs mot Södertälje. I skydd av terrängen undslapp vi vinden genom Södertälje och gjorde genast 2 km/h extra utan ansträngning.

Samtidigt som skärgården öppnade upp sig fick vinden åter fart och mötte oss med förnyad kraft rakt föröver. Mörkret sänkte sig och det kändes som

om det gick väldigt långsamt. Jag hade tidigare erfarenheter av Askö från värnplikten och trodde mig kunna känna igen ön då vi ytsimmat mot ön under liknande förutsättningar, men jag hade fel – om och om igen! Märkligt hur lika öarna blir när man är trött, sitter i en kajak och omges av mörker. Fram kom vi till slut och jag var nu rejält trött i handleder men framförallt axlarna. I armbågarna kände jag ingenting, paddling visade sig

Foto: KJV

slita väldigt lite på armbågarna.

Efter en välbehövd sömn satt jag åter i kajaken, skillnaden från passet innan vilan var att jag inte var trött i axlarna längre, jag hade ont. Detta var i och för sig något man kunde förvänta sig i och med att musklerna stelnar till, något jag inte var främmande för, men aldrig upplevt i axlarna tidigare. Uppmuntrad av att detta skulle vara det jätligaste passet paddlade jag på så gott jag kunde. Något jag lyckades med i begränsad utsträckning, hjärnan ville – armbågarna inte.

Jag skall kanske nämna att vi även nu paddlade i motvind, det var ett väderförhållande som rådde under hela paddlingen om inget annat anges.

Foto: KJV

Från Askö gick sjön ganska hög och vinden tryckte på bra. Då var det skönt att ha en stark utombordare som Wahljalt i aktern, tack!

Den fortsatta paddlingen skedde i huvudsak i gott väder och vinden mojnade mot kvällen.

Sista etappen in mot Berga bjöd på fin paddling och det var verkligen motiverande att se hamnens alla ljus komma närmare. Särskilt roligt var det att kunna avsluta paddlingen med alla dem som startade den, ingen behövde bryta.

Min uppgift med artikeln var att förmedla mina tankar som utomstående men även som fall-

skärmsjägare. Jag hoppas jag till viss del har gjort detta och vill avslutningsvis ägna särskild uppmärksamhet till några personer:

Magnus Andersson som anordnat och planerat ett fantastiskt fint arrangemang, proffsigt och mycket förtroende givande.

Båtförarna i följbåten som visade hur man åtar sig samt utför en uppgift fulländat. Det kan inte göras bättre. De gav mig precis den trygghet jag förväntar mig av ett arrangemang i militär regi.

Anders Wahljalt vars urkraft i aktern var en förutsättning för ett lyckat resultat, inte en sur min lämnade hans läppar. Inte ens efter att det att jag berömt sätet på kajaken och hur skönt det var att kunna sträcka ut benen helt för att förhindra träsmak, något han inte kunde i aktern.

PER FREDRIKSON GU FJS 01/02

En kvinna i kajaken...

Jag som inte genomfört kustjägerutbildning, förtjänade jag verkligen att delta? Jag svarade mig själv JA! Eftersom jag lever med en inbiten Kustjägare borde det vara värt i alla fall en "tvåudd". (Den som känner till Dick Viio vet vad jag menar). Dessutom hade det varit med killar från andra förband tidigare vilket ytterligare motiverade mitt deltagande. Eftersom vi paddlat tillsammans tidigare visste också Dick att jag är seg och aldrig ger upp.

Allt började med att min man, Dick Viio, satt och funderade över vem han skulle ha som paddelpartner på KJV:s Distanspaddling 2005. Jag visste ju att ingen tjej någonsin paddlat distansen men jag sa i alla fall, lite på skoj:

"- Jag kan paddla med dig Dick!"

Skoj blev till allvar och vi började diskutera saken. Eftersom Dick och jag spenderar få timmar tillsammans, tyckte vi att det var ett bra tillfälle att umgås.

Vi bestämde oss för att fråga om jag skulle få vara med. Skulle det accepteras av övriga deltagare?

"Frågan" ställdes

Dick ställde frågan till Magnus Andersson, som skulle organisera det hela, och till Hellström och Danielsson, som skulle hålla i uttagningspaddlingar och själva genomförandet.

De blev nog lite ställda av tanken att fru Viio skulle paddla med. Snacket gick bland deltagarna och jag upplevde att det inte var helt accepterat av alla från första början, något jag i och för sig hade förväntat mig

och hade fullkomlig förståelse för. Jag skulle behöva bevisa vad jag gick för om jag skulle bli accepterad i det här sällskapet.

Dick och jag började lägga upp träningen och diskuterade utrustning, mat osv. Vi tränade lite teknik för att undvika de vanligaste skadorna. Jag började bli nervös för att möta de andra deltagarna.

Kvällen innan den första gemensamma träningen, laddade jag med en rejäl middag och på morgonen efter med ordentlig frukost och mycket vatten. Till själva paddlingen hade jag med mig choklad, nötter, banan och 2,5 liter vatten. Nu var det nära.

Där stod de. Alla såg stora,

Foto: KJV

Foto:KJV

Södertäljesslussen - still smiling.

vältränade och rutinerade ut. Jag gick fram och hälsade. Direkt fällde någon (inga namn nämnda) kommentaren: "Jaha, så du skall hänga med oss hela dagen i vårt tempo?" Oj, oj, oj, vad skall de hålla för tempo egentligen tänkte jag, och svarade: "- Ja, vi får väl se hur långt jag hänger med", och så log jag.

Sedan paddlade vi fyra timmar med en halvtimmes lunch. Dagen var super. Trevliga killar, bra tempo, fint väder men förstås lite värk i musklerna. Likadant kändes det på söndagen.

Det skulle nog kunna gå det här! Jag kände mig accepterad av dom som vi paddlat med.

Även träningshelgen efter kändes bra och det verkade som om de flesta var ok med fru Viios distanspaddlingsatsning.

Dick och jag var sedan med på alla tränings/uttagspaddlingar som anordnades. Jag tyckte att träningarna var väl genomtänkta. De höll bra tempo. Lite extra powerövningar som t.ex. "jägarbuss" gjorde att man vaknade till lite. Det var kul! Vi tränade även hemma och genomförde bl.a. en nattpaddling vilket jag aldrig gjort förut, det var nyttigt. Vi hann med ca 40 mil paddelträning i kajaken innan dagen D.

När så den dagen kom kände jag mig väl förberedd. Jag hade inte bara skaffat mig bra paddel-teknik och mer muskler utan också fått prova på skavsår, blåsor, ömma muskler, trötthet, blöta kläder, kyla, regn, värme, gassande sol, medvind, motvind, höga och låga vågor från alla håll. Dessutom hade jag nu full koll på rastrutinerna med tider, klädbyten, vila, vätska och energipåfyllning. Det enda som jag visste skulle vara helt nytt för mig var att slussa med kajak. Vi slussade två gånger. Detta innebar 2 x 15 minuters extra vila vilket någon direkt kom-

penserade med dryga 30 timmars motvind.

Sammanlagt paddlade vi ca 40 timmar och hade under dessa timmar fantastiska natur, djur och väderupplevelser. Vi fick bl.a. uppleva ett av de mest häftiga skyfall jag någonsin varit med om. Himlen var kolsvart och allt annat gick i gråskala. Regnet var så starkt och tätt att det blev som en ridå för vinden och slog ner den höga sjön till

Foto:KJV

Grått, kallt, bläsigt och blött...

nästan inga vågor alls. Samtidigt blixtrade det bakom oss och åskan mullrade. Det var gudomligt vackert och kändes som att befinna sig mitt i en Skagernmålning. Underbart!

Att paddla Distanspaddlingen var självklart otroligt ansträngande fysiskt och bitvis även psykiskt påfrestande, men det var också roligt hela tiden. Roligt att få träffa så många nya människor med så olika bakgrunder, och roligt att höra de-

ras historier. En (för mig) utmaning tillsammans med min man. Utan alla träningar och förberedelser hade det förmodligen inte alls varit så kul, och jag är helt säker på att jag hade dragit på mig skador. Därför vill jag tacka Danielsson och Hellström för mycket bra förberedande träningar. Jag måste också säga att jag är imponerad av följbåtsbesättningen, ni gjorde ett fantastiskt bra jobb! Också

ett stort tack alla övriga som paddlade, jag kände mig jättevälkommen i "gänget"!

Hur slut jag än var på söndagsmorgonen när vi kom iland så fanns det känsla av stolthet inom mig. Jag var den först kvinnan som genomfört Kustjägarernas Distanspaddling...

ANNA VIIO

Att gå igenom grindarna igen, öppna dörren till kassern 3 och känna den speciella doften fick oss att känna oss "som hemma" igen. Gåendes uppför trappen slog det oss att det förmodligen skulle vara sista gången vi någonsin gjorde det, i och med flytten till Berga. Inga framtida nostalgitripptar med andra ord.

Det hade inte ens gått 3 veckor sedan muck innan man satt på bussen från Stockholm ut till Ön igen. Ludvig Nyberg, Mattias Johansson, Erik Magnusson och jag, samtliga från senaste kullen, hade bestämt oss att följa med under distanspaddlingen för att bistå de paddlande och för att förhoppningsvis få åka lite båt genom Stockholms skärgård en solig sommarhelg.

Efter att vi hade installerat oss i vårt gamla logement gick vi ned till hamnen och betraktade vältningsövningar med personer som verkade vara betydligt vanare med en stabilare kajak.

Efter att ha kontrollerat ett 20-manna tält och de flesta paddlare gått och lagt sig, var det lite samkväm som gällde för oss som skulle åka båt där vi bland annat fick se en film där

delar av KJ 02-03 på Vitsgarn där timingen att hamna i läge för kamerans obarmhärtiga lins och "våldsamt uppkastning" var ett. Min rädsla för repressalier hindrar mig att skriva mer de-

taljerat, men ni som är insatta vet vad jag pratar om.

Efter lite förberedelser på morgonen i form av lastning av mat och kylskåp togs det första paddeltaget vid 9-tiden. Förut-

Foto:KJV

En "utmärkt" stridsbåt, med en utmärkt besättning på väg genom Slussen.

Det gäller att hålla fast sig när man slussar.

Foto:KJV

om oss nymuckade var förstås eldsjelen Magnus Andersson och andra kustjägare med. Det blev mycket prat om hur det var då jämfört med hur det var nu. Alltid kul att höra hur det var förr på den gamla tiden, framförallt det som man kan prata om kustjägare emellan.

Solen sken när vi stod på däck och gled igenom Slussen i Stockholm. Det var onekligen en speciell känsla att åka stridsbåt civilt, framförallt när man åkte på välbekanta farleder på Mälaren innan vi stannade till för att förbereda lunch åt de paddlande.

Strax var vi på väg igen mot nästa mål, passerandes genom Södertälje kanal.

En bit därifrån stannade vi till vid en servering för lite underhåll. Många nyfikna blickar

på vår båt som var prydd med en banderoll med Förbundet Kustjägarnas namn och logga på. Mörkret började falla på när vi hade kommit till den plats där vi förberedde för halvtidsvilan, Askö. Det hade börjat regna, så vi slog skyndsamt upp de tält som medförts. En välbehövlig vila för de paddlande, sen var det dags igen, bara halva distansen kvar. Vi gjorde även upptäckten att vi delade ön med några baggar, vilket föranledde frågan "vem springer snabbast, en bagge eller en kustjägare" - ytterligare kommentarer överflödiga.

På väg igen, över vågorna med en fart som hade gjort vilken motorbåtsägare som helst grön av avund, med kosan styrd mot Nynäshamn där vi skulle

bunkra båten. Väl i land konstaterade vi från 05-kullen att så nära att spy var man aldrig i lumpen, lite båttid eller känsligare balanssinne, vad vet jag?

När paddlarna hade kommit i land vid den sista matrasten innan Berga berättade de om hur åska och regn förföljt dem sen vi såg dem sist. Lite varm mat och ryggdunkar gjorde susen för de tappra innan det var dags att knaka sig ned (inte knöka, utan knaka) i kajakerna för den sista biten innan man gjort sitt och kunde åka hem med gott samvete resten av året.

Lägret slaget - ombyte till torra kläder...

Foto:KJV

Den som paddlat distansen med Berga som slutmål, vet att man ser ljusen från långt håll när man kommer ute på Mysingen om det är mörkt. Psykologiskt bra, men det är ändå en bra bit dit, så paddlandet tar tid

och Berga kommer "fan aldrig närmare". Tufft, men kul i efterhand.

Självklart klarade alla herrarna och dam det. Det hade tagit 41 timmar och 17 minuter, och de välkomnades med en öl medan vi tog hand om kajakerna.

"Det var det" och så gick båten tillbaka till Amf 1 medan vissa tog sig till Stockholm med bil parkerad på Berga.

Det var risigt väder, men inget som hindrade, mycket motvind, regn som förföljde paddlarna och bitvis även åska. Vi

som var nyutryckta och paddlade tidigare i år var överens om att nästa gång fanns det ingen ursäkt för att inte följa med. Vilka följer med nästa år?

GABRIEL DONATI KJ 05

Deltagare den 11:e distanspaddlingen 2005

Paddlare

Adolfsson, Daniel
Andersson, David
Arneving, Joakim
Bergstrand, Sten
Carlsson, Christer
Danielsson, Patrik
Elgqvist, Jörgen
Fredriksson, Per
Grimler, Lars
Hakeberg, Viktor
Hellström, Henrik
Karlström, David
Lindberg, Robert
Länninge, Jan
Martinsson, Martin
Olsson, Tobias
Pamsjö, Henrik
Walhjalt, Anders
Westholm, Peter
Viio, Anna
Viio, Dick
Viio, Joakim

Båtbesättning

Diedrichs, Thomas
Eklund, Björn
Karlén, Nils
Nydel, Henrik

Följebåtspersonal

Andersson, Magnus
Carlsson, Mikael
Donati, Gabriel
Jahl, Robin
Johansson, Mattias
Magnusson, Erik
Nyberg, Ludvig
Sjöman, Peter

Utbildningsansvariges ord

3/4 av utbildningsåret 2005 har gått och redan nu har vi väl passerat antalet utbildningsdagar och antal medlemmar som har deltagit i förhållande till 2004 års hela resultat. Ett antal kurser och övningar återstår under resterande del av året – läs mer om dem på våra hemsidor – och vi får se till att de blir lika välfyllda och välgenomförda som tidigare under året. Vi har vidgat kursutbudet och genomför detta år mer kurser och övningar som är integrerade med verksamheten vid kustjägarkompaniet och amfibiekåren i övrigt. SIB-kurs, deltagande i amfibiekårens slutövningen och finska slutövningen är exempel på detta. Meningen är att våra kurser och övningar skall integreras ännu mer amfibiekårens verksamhet och detta är absolut nödvändigt med tanke på den kommande insatsstyrkan som du kan läsa mer om på annan plats i tidningen. Det har blivit ännu fler som i år påtar sig kurschefskap, det är bra, men det behövs ännu fler som är med och planerar, administrerar och leder våra kurser och övningar. Ju fler som deltar i detta avseende, ju mindre blir arbetsbördan för var och en, betänk att vår verksamhet i princip bygger på ideella krafter.

Vi har under året haft ett intensivt och bra samarbete med hemvärn i Stockholmsregionen och ett antal medlemmar har blivit hemvärnsmän under året. Embryot till en hel pluton med kustjägare i ett av hemvärnskompanierna har bildats genom bl a Dick Viio:s goda initiativ och arbetsförmåga. Det är en bra väg, vår verksamhet, annan frivilligverksamhet och hemvärdet har samma mål och syfte, att ta vara på den försvarsvilja som finns och se till att de som vill engagera sig har tillgång till utbildnings- och övningstillfällena av olika slag. Det är inte konkurrerande verksamheter, utan synergerande verksamheter om det genomförs på rätt sätt. Södertörnsgruppen har varit en bidragande faktor i detta goda samarbete. Arbete med att få igång motsvarande samarbete pågår i Skåne- och Göteborgsregionerna.

Under året har ett fåtal kurser ställts in och det beror på olika orsaker. Till någon enstaka kurs har det varit för få anmälningar, det finns en nedre gräns när det är värt arbetsinsatsen att genomföra kursen med ett fåtal deltagare. Detta ger dock underlag för att ompröva vårt kursutbud, det som inte drar ska inte vara med. Vad avser andra kurser som ställts in så är det så att vi, Förbundet Kustjägarna, inte har egen ekonomi för att genomföra kursen initialt, utan medel för detta måste sökas via CFB. CFB omfördelar pengar mellan olika förbund beroende på hur mycket som genomförs och förbrukas på olika håll. Här kan vi komma till korta, men då är det bara att vara ihärdig och söka igen och kanske återkommer då kursen senare under året, eller i värsta fall ställs in helt och hållet för det året.

Slutligen, vi är en bit in i FKJ:s andra utbildningsår och vi har gått från klarhet till klarhet, vi har ett gott samarbete med kustjägarkompaniet, amfibiekåren, andra frivilligorganisationer, hemvärn, Södertörnsgruppen m fl. Vi är på väg att vidga verksamheten från att ha varit Stockholmscentrerade till att finnas på fler platser i landet och bedriva verksamhet där. Vi har genomfört två internationella aktiviteter hittills år, deltagit i Nylands Brigads barettmarsch och den finska slutövningen SIIRI. Inget dåligt resultat av ett så ungt förbund och som ni kan läsa om på andra platser i tidningen och på våra hemsidor så nöjer vi oss inte med det utan vi tar sats mot nya höjder och utmaningar. Kom ihåg att alla kan vara med på något sätt och bidra till helheten, men att vi också behöver bli fler – sök upp gamla kamrater och se till att de kommer med i gemenskapen.

CHRISTER CARLSSON
UTBILDNINGANSVARIG FÖRBUNDET KUSTJÄGARNA
073-088 83 63, beduin@chello.se

Anmälningförfarande

Lite repetition – varje kurs och övning har en kurschef, det är till denna man anmäler sig för att tala om att man vill delta i en aktivitet. Det är givetvis också till honom man anmäler om förhinder uppstår och man inte kan delta. Hur man når kurschefen för en viss kurs eller övning står angivet i tidningen och på hemsidorna i samband med kursen aviseras. Oftast är email det bästa sättet att anmäla sig på. Anmälan ska innehålla namn, personnummer, adress, telefonnummer – givetvis mobil om det

finns – emailadress, kj utbildningsår, vilken kurs med kursbeteckning man vill delta i.

Det här med email är ju dagens sätt att kommunicera med varandra och det är bra om ni skickar in förändringar när de sker, ett mail till kansliet – kansliet@kustjagareveteranerna.se och kansliet@kustjagarna.se – räcker. Sätter ni dessutom beduin@chello.se som kopia så är lyckan gjord.

CHRISTER CARLSSON

Ny kurs - Krav Maga

kurskod 4205804170

FKJ kommer genom samarbete med Stockholm Krav Maga Center anordna en möjlighet för förbundets medlemmar att under en helg pröva på Krav Maga, ett israeliskt självförsvarssystem tillika Försvarsmaktens officiellt antagna närkampssystem. Krav Maga karakteriseras av att teknikerna skall vara lätta att lära sig och fungera i verkliga situationer.

Det finns överhuvudtaget inget spektakulärt eller publikvänligt inslag i detta mycket praktiska och handfasta system för självförsvar. Eftersom självförsvar är grunden i systemet finns heller inga regler. Kursen genomförs 5-6 november i SKMCs lokaler invid T-Centralen i Stockholm. Detaljtider och annat meddelas av kurschefen.

Anmälan

Antalet platser är mycket begränsat så därför gäller det att blixtsnabbt anmäla sig.

Anmälan görs till Gabriel_Donati@hotmail.com

Anmälan ska innehålla namn, personnummer, kj-år, adress, telefonnummer, mailadress och givetvis är man medlem i FKJ för att kunna delta.

Kursdeltagare erhåller dagersättning och reseersättning. Väl mött på golvet för lite närkamp och fysisk träning.

KURSCHEF GABRIEL DONATI, KJ 05

Kustjägarna upprättar en frivillig, frivillig insatsstyrka

Förbundet Kustjägarna, Sällskapet Kustjägarveteraner och Amfibiekåren med Kustjägarkompaniet har ambitionen att tillsammans starta ett projekt med målet att under 2006 upprätta en frivillig militär insatsstyrka.

Styrkan ska enligt förslag utgöras av frivilliga Kustjägare, d.v.s. kontraktsanställda Kustjägare som inte uppbär beredskapsersättning, men som får ersättning vid övningar och insatser.

Insatsstyrkan skulle kunna ingå som en del av Amfibiekårens Internationella Amfibiestyrka, IAS, och ska på ett kostnadseffektivt sätt tillhandahålla hög militär förmåga.

Motivation och kompetens

Förbundet Kustjägarna har i samverkan med Amfibiekåren under det senaste året genomfört flera försök i samband med olika övningar. Syftet har varit att undersöka möjligheterna att sätta upp frivilliga Kustjägarförband av högsta kvalitet bestående av både yngre och äldre Kustjägare. Övningar och utbildning har även genomförts med Södertörnsgruppen.

Resultaten har varit mycket tillfredställande. Kombinationen av yngre Kustjägare med hög fysisk kapacitet och äldre Kustjägare skapar enheter som kännetecknas av både hög civil och militär kompetens med stor förmåga att ta egna initiativ för att lösa de uppgifter de ställs inför. För närvarande deltar c:a 80 frivilliga Kustjägare i försöken.

Rekrytering under 2005-2006

Under hösten 2005 fortsätter försöken genom att Kustjägare kommer rekryteras till en försöksstyrka. Försöksstyrkan kommer att omfatta en pluton organiserad i en styrka B som utgör den del i den färdiga insatsstyrkan som kontinuerligt övas men inte är insatsberedd.

Enligt projektplanen ska en komplett försökspluton finnas upprättad den 1 januari 2006.

Foto: Försvarets bildbyrå

Foto: FKJ

Under våren 2006 kommer försöksplutonen att övas och utvärderas i samverkan med andra förband. Om försöken ger önskat resultat kommer, enligt planen, den första frivilliga insatsberedda plutonen att den 1/6 2006 sättas upp i en styrka A. För att kunna söka till insatsstyrkans försökspluton krävs att man är godkänd Kustjägare.

Underrättelseinhämtning och strid på djupet

Dagens militära hotbild kännetecknas av frånvaron av invasionsshotet men också av ständigt pågående mindre internationella konflikter med otydliga frontlinjer. Små grupper, svåra att lokalisera, utgör ofta ett hot mot pågående fredsprocesser.

Den svenska skärgårdens karga miljö har under årens lopp format Kustjägarna till ett förband med stor förmåga att spana mot och slå en motståndare i krävande terräng. Kustjägarna har utvecklat en internationellt sett unik förmåga att verka i gränslandet mellan land och vatten.

I en miljö där landtransporter är omöjliga måste ett Kustjägarförband kunna lita på sin egen förmåga att lösa sina uppgifter utan stöd utifrån. Denna förmåga är ett absolut krav i en krävande skärgårdsmiljö men kan även utnyttjas i andra situationer där det ställs stora krav på självständighet i mindre enheter.

En insatsstyrka bestående av Kustjägare kan lokalisera och spana på fientliga enheter men har också förmågan att slå mindre förband i situationer där tyngre mekaniserade förband inte kan verka.

Frivillig organisation

Insatsstyrkan kommer, om den sätts upp, att kontinuerligt utbildas av Förbundet Kustjägarna. Runt själva insatsstyrkan kommer det att finnas en frivillig utbildningsorganisation som kommer att bestå av anställda befäl från Amfibiekåren samt av frivilliga Kustjägare. Förbundet Kustjägarna kommer även att vara ansvarig för rekryteringen till insatsstyrkan i samverkan med Amfibiekåren.

Insatsstyrkan organiseras i en styrka A som är insatsberedd samt i en styrka B utan insatsberedskap, men som kontinuerligt övas för att upprätthålla och höja kompetensen. Kustjägare i styrka B har samma kompetens som de i styrka A. Systemet skapar en pool av övade soldater som kan ingå i insatsberedda enheter.

Projektfakta

- 1 Mål och Vision
- 2 Nuläge
- 3 Projektplan
- 4 Organisation
- 5 Utbildning
- 6 Insatsstyrkans uppgifter
- 7 Frågor och svar
- 8 Frågor

2 Nuläge

Förbundet Kustjägarna har under 2004-2005 prövat Kustjägar-enheter i övningar med Försvarsmakten

- Proven med kustjägar enheterna har fallit väl ut.
- Antalet Kustjägare som deltagit i övningarna uppgår till ca. 80 st
- Kustjägar enheterna kännetecknas av hög civil och militär kompetens
- Kustjägar enheterna har visat stor förmåga att ta egna initiativ

Foto: FKJ

1 Mål och Vision

Förbundet Kustjägarna, Sällskapet Kustjägarveteraner och Amfibiekåren ska i nära samarbete sätta upp en frivillig frivillig insatsstyrka under 2006.

Insatsstyrkan ska:

- utgöras av frivilliga Kustjägare
- ingå som en del av Internationella Amfibiestyrkan, IAS.
- på ett kostnadseffektivt sätt tillhanda hålla hög militär förmåga genom att på bästa sätt utnyttja:
 - grundutbildade Kustjägare från Amfibiekåren
 - CFBs (Försvarsutbildarna) förmåga till vidareutbildning av soldater
 - Sällskapet Kustjägarveteraners kontakt med grundutbildade Kustjägare i det civila samhället

3 Projektplan

Hösten 2005

- Rekrytering till försöksstyrkan
- Fortsatta prov av Kustjägar enheter

1/1 2006

- Styrka B sätts upp

Våren 2006

- Styrka B provas
- Rekrytering till styrka A

1/6 2006

- Styrka A:s första pluton insatsberedd

Q3 2006

- Projektutvärdering

4 Organisation

Insatsstyrkan organiseras i en styrka A som är övad och insatsberedd samt i en styrka B som är övad till samma grad som styrka A men utan insatsberedskap.

Kustjägare i styrka B har samma kompetens som de i styrka A. Systemet skapar en pool av övade soldater som kan ingå i insatsberedda enheter.

Amfibiekåren

Amfibiekåren ansvarar för grundutbildning, kvalitet och utveckling samt för att lämplig materiel finns tillgänglig vid insatser.

Förbundet Kustjägarna CFB (Försvarsutbildarna)

Utbildning

Samarbete

HR

Transport

Vidareutbildning

Frivillig insatsstyrka

Styrka A

Styrka B

Övad och insatsberedd

Övad

Grundutbildning

Kustjägar kompaniet Amfibiekåren

Utbildning

Utveckling

Utrustning

Kvalitet

Förbundet Kustjägarna

Förbundet Kustjägarna är en organisation som består av frivilliga Kustjägare.

Förbundet ansvarar för rekrytering och kontinuerlig vidareutbildning av insatsstyrkan.

Sällskapet Kustjägarveteraner

Sällskapet Kustjägarna är en kamratförening för alla som har grundutbildats till Kustjägare.

Kustjägarveteranerna verkar för sammanhållningen inom Kustjägarna och upprätthåller ett nätverk som spänner över både det militära och civila samhället.

Sammanhållning

Sällskapet Kustjägarveteraner

Nätverk

Rekrytering

Tradition

Marketing

5 Utbildning

Insatsstyrkan grundutbildas av Kustjägarkompaniet på Amf 1 och vidareutbildas kontinuerligt av Förbundet Kustjägarna.

6 Insatsstyrkans uppgifter

Målbilden är att insatsstyrkan ska kunna sättas in vid internationella eller nationella insatser inom 7-10 dagar.

Uppgifter

Insatsstyrkan kan ha till uppgift att lösa spaningsuppgifter, underrättelseinhämtning och strid på djupet.

7 Frågor och svar

Vad skiljer denna insatsstyrka från andra insatsstyrkor?

- Insatsstyrkan bygger på en högre grad av frivillighet.
- Insatsstyrkan har en del som inte är insatsberedd (styrka B).
- Insatsstyrkan utbildas kontinuerligt av CFB (Försvarsutbildarna)

Vem får söka till insatsstyrkan?

Alla som är godkända Kustjägare och Attackdykare.

När kommer insatsstyrkan att vara insatsberedd?

Om projektet faller väl ut kommer insatsstyrkan att vara insatsberedd 1/6 2006.

Vilken är Sällskapet Kustjägarveteraners roll i insatsstyrkan?

Insatsstyrkan bygger till stor del på frivillighet och KJVs kontakt med grundutbildade Kustjägare underlättar rekryteringen. KJV bidrar till samanhållningen av Kustjägarna.

Vilken är CFBs (Försvarsutbildarna) roll i insatsstyrkan?

CFB (Försvarsutbildarna) ansvarar för att kontinuerligt utbilda insatsstyrkan.

Hur passar insatsstyrkan in i Amfibiekåren?

Amfibiekåren, och Försvaret i allmänhet, går mot en ökad frivillighet och i den utvecklingen är insatsstyrkan en naturlig del.

Har Försvarmakten råd med ytterligare en insatsstyrka?

Ja, insatsstyrkan är mycket kostnadseffektiv då den bygger på frivillighet och inte kostar något i beredskap.

Kustjägarna får bara ersättning vid övning och insats.

Vad skiljer insatsstyrkan från andra liknande internationella förband?

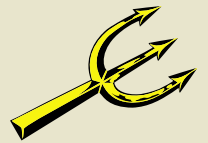
Kustjägarna har i den svenska skärgården utvecklat en unik förmåga att verka i gränslandet mellan land och vatten.

8 Frågor

www.kustjagarna.se

info@kustjagarna.se

Kustjägarna behöver dig

Rekrytering till insatsstyrkan.

Insatsstyrkan tar endast emot ansökningar från dig som är godkänd Kustjägare eller Attackdykare. Om du uppfyller de grundläggande kraven kommer du att testas för att kontrollera din lämplighet för utbildning och placering i insatsstyrkan. Insatsstyrkan behöver både yngre och äldre Kustjägare. Civila erfarenheter är meriterande.

Några av kraven

- Svensk medborgare
- Godkänd Kustjägare eller Attackdykare
- Inga skador
- Normal hörsel
- Fullgod syn (laseroperation tillåtet)

Test

Mycket stor vikt läggs vid din fältmässiga duglighet. De fysiska proven syftar främst till att kontrollera den sökandes grundfysik. De som blir godkända påbörjar utbildning i insatsstyrkans styrka B med start januari 2006.

Insatsstyrkan är ännu på försöksstadiet men om försöket faller väl ut kommer du att efter genomförd utbildning att ingå i den insatsberedda styrka A under kontraktsbestämd tid.

Om du under en begränsad tid inte har möjlighet att vara insatsberedd överförs du till styrka B. I styrka B övas du för att bibehålla eller öka din militära förmåga för att i ett senare skede återgå till styrka A och beredskap. Systemet underlättar för den kontraktsanställda att kombinera insatsstyrkan med civila studier och jobb.

Ansökan

Skicka ansökan till: KJ-IS@kustjagarna.se

Rekrytering till

Förbundet Kustjägarna och Sällskapet Kustjägarveteraner

Kustjägarnas insatsstyrka bygger i hög grad på frivillighet. Kustjägarna har alltid varit ett frivilligt förband och insatsstyrkan bygger vidare på denna tradition. Hos äldre Kustjägare finns en stor och bred civil kompetens. Kustjägare är kända för att vara mycket motiverade och det brukar sätta sina spår även i det civila livet.

För att kunna sätta upp en kvalificerad insatsstyrka behöver Förbundet Kustjägarna och Sällskapet Kustjägarveteraner din hjälp.

Vi behöver Kustjägare som vill lägga en del av sin fritid på att vidareutveckla Kustjägarna.

Det finns uppgifter både för Kustjägare med stor civil erfarenhet och yngre i början av sitt civila arbetsliv.

Vi behöver medarbetare inom:

- Ekonomi och organisation
- Webb
- Marknadsföring
- Tidningsredaktion
- Layout
- Rekrytering
- Grafisk design
- Vi behöver även personer som kan agera som ambasadörer för Kustjägarna
- Copywriting
- Försäljning
- Events

Vi ser gärna att du som är reservofficerare söker.

Du som är intresserad av att hjälpa till kan kontakta:

NICLAS KJÄLLSTRÖM-MATZEKE

niclas@matseke.com

0703484900

FKJ-Syd sparkar igång

Måndagen den 22 augusti bedrevs Kurs Överlevnad I, lärare Peter Ågren.

Det var 9 förväntansfulla killar som satte sig i matsalen på gamla LV4 i Husie. Överlevnadsexperter Peter Ågren hade kommit ner från Nyköping för att hålla en kvällskurs i överlevnad. Inledningsvis gick vi igenom hur kroppen reagerar, vad den klarar av och vad den behöver för att överleva.

Vi fick lära oss de 13 vanligaste nyttiga växterna, vilka växter som innehöll protein, fett och kolhydrater. Vi behöver 5 liter tuschlav om dagen för att komma upp i de 500 Kcal som kroppen behöver för att överleva. Vi fick lära oss hur man bestämmer var norr är utan kompass genom att titta i naturen. Visste ni att kl. 0600 är solen alltid mot öster, kl 1200 är solen alltid åt söder och kl. 1800 är solen alltid

åt väster, dessa regler gäller på norra halvklotet.

Ågren berättade om folk som överlevt under otroliga förhållanden och att det i slutändan är fantasin och framförallt vilja att överleva som är det viktigaste man har.

Deltagarna tyckte det var väldigt lärorikt och vi alla tackar Peter Ågren.

Onsdagen den 24 augusti bedrevs Kurs Förhörstjänst I, lärare Ingemar Wemmenhög.

Denna soliga onsdagskväll mötte jag Wemmenhög vid Malmö central varpå vi promenerade genom Malmös livliga gator. Detta var mitt under Malmöfestivalen och gatorna och torg var fulla med matstånd, marknadsstånd samt en massa intressanta människor. Vi tog ett grillspett och en öl i solen. Det satt fint! Klockan 18 var alla 14deltagarna insuttna och Wemmenhög drog igång kursen genom att presentera sig själv på flytande ryska. Wemmenhög började med att gå igenom vilka skyldigheter, rättigheter och förbud fångar och förhörspersonal har under Genèvekonventionen. Därefter kom vi in på vad som händer när man bli tillfångatagen, att det är lättast att fly i inledningen, hur man ska göra för att undvika bli inkallad på förhör och hur man ska göra om man blir inkallad. Vidare gick vi igenom olika frågetekniker förhörsledare kan använda sig av för att få fången att ge upp och berätta eller helt enkelt luras in i samtal där förhörsleda-

ren får fången svara på frågor som han inte tror har någon betydelse.

Wemmenhög berättade hur ett par briter agerat när de blivit nedskjutna och tillfångatagna. Britterna är mycket för heder och "Survive with Honor" och blir utbildade till att inte säga inte ett ord utöver "The Big 4" (Namn, personnummer, grad, födelsedag). Men till slut knäckte irakierna briterna och de berättade allt, Det var inte så farligt för krigets utveckling eftersom underrättelsen var värdefull men desto värre var för briterna när de kom hem, de blev utfrysta av sina egna för ha svikit sitt land.

Därför måste man bedömma hur stort underrättelsevärde man besitter och hur länge det är underrättelse. Har det man vet redan hänt då är det historia och då kan man, om man måste, berätta det för att kanske få en macka. Att tänka på är att förhörsledaren kanske spelar in

Ingemar Wemmenhög framför en uppmärksam skara.

vad man säger och spelar upp för din kamrat och kör med "din kamrat har redan berättat allt"-tekniken, vilket kan få honom att berätta mer än dig. Kan man hålla ut så är det bäst.

Man ska göra sig så obetydligt som det bara går, inte visa några känslor och undvika ögonkontakt. Slutligen gick vi igenom säkerhetsbestämmelse för övningar med fångförhör.

Detta var väldigt uppskattat och vi ser fram emot de praktiska övningarna. FKJ-Syd tackar för engagerade och duktiga lärare och för att ni vill utnyttja er fritid till att ta er ner till Skåne-

land och hålla kurs för oss. FKJ-Syd blickar nu framåt och kommer arrangera skjutningar och ev. en helg med stridsteknik. Anmäl ert intresse till mig via mail eller telefon.

HÅKAN "JAKE" JAKOBSSON
hakan.jakobsson@ementor.se
073-367 17 10

Håll dig uppdaterad om vad som händer i Amfibiekåren

Läs TIFA

Tidskriften utges fyra gånger per år.

Tidskriften upplyser om vad som händer i Amfibiekåren ur ett både nationellt och internationellt perspektiv. I tidskriften finns fakta- och debattartiklar, men också historiska tillbakablickar och internationella utblickar.

Bli medlem i Amfibiekårsklubben för endast 150:-/år. Medlem blir man genom att sätta in medlemsavgiften på postgiro 55 50 14-0, ange namn, adress, telefonnummer, e-mailadress och vpl-år eller annan relevant relation till Kustartilleriet och/eller Amfibiekåren.

Amfibiekårsklubben genomför också årsmöte och andra sammankomster som utannonseras i TIFA.

Tidskrift för Amfibiekåren – TIFA – är Amfibiekårens egen tidskrift
62:a årgången
Tidskriften hette tidigare Tidskrift för Kustartilleriet – TIKÅ.

Nijmegenmarschen 2005

Kravet för att gå som grupp är att man är minst Kelva deltagare som går marschen och att samtliga tar sig i mål alla fyra dagarna, för detta erhåller man en gruppmedalj.

Så var det dags att återigen åka till trevliga Holland och svettas under en vecka. För mig var det nu tredje året i rad och en del saker kändes som rutin redan på flygplatsen. I truppen 2005 ingick från KJ: jag själv (Fredrick Thörnqvist), Stefan Renfors, Zlatko "Sladden" Gorgiev (cykelordonnans) och Håkan Jakobsson. Från Amf: Carl-Johan Engström och Esbjörn Hellman. Från KA-markstrid: Johan Rhodin och Anders Billgren. Från FJS: Andreas Green och Magnus Rinnman. Från K3 Jägarbat: Jimmy Gervald och från Hemvärnets Insatsbat: Viktor Kortelainen.

Solen stekte denna söndag och vi traskade bort till mässen och gjorde oss bekanta med varandra över ett par kalla öl och några vässade storys från tidigare år. Vissa av oss hade träffats tidigare på de marschövningar som genomfördes i Stockholm tidigare under våren och sommaren.

På besök i Nijmegen City.

Måndag morgon och huvudet kändes tungt, solen stekte som dagen innan och jag började ana att det skulle bli några varma, stekande dagar längs Nijmegens gator. Några åkte in till centrum för att bekanta sig ytterligare med staden och andra åkte på guidade turer till platser som stod i fokus under andra världskriget. Nästa morgon var det dags för start och det gällde att fötter och packning var fixade

inför de första kommande fyra milerna.

Tisdag: 03.00 och rocklåten "This is the wakeup call" dåndade ut ur högtalarna samtidigt som det slogs i dörrarna. 05.30 hade vi fått som starttid.

Längs gatorna och byarna stod lokalbefolkningen och gratulerade alla och bjöd på godis och dryck. Detta var mycket välkommet mellan våra officiella raststationer, där "Sladden" stod och väntade med frukt och soppa. Trots alla civila deltagare tog vi oss fram ganska smärtfritt och strax efter 7 timmar passerade vi stadens centrum och gick mot campen. På vägen finns en mytomspunnen bowlinghall som serverar öl till förbipasserande marschdeltagare och vi stannade till för att fira oss själva. Efter den korta pausen så ångade vi på den sista sträckan upp genom "suckarnas allé" och kom i mål efter 7 timmar och 48 minuter.

På väg igenom ett samhälle.

Onsdag: Jag slapp "wakeup call"-låten idag för jag hade hörselproppar! Fötter och ryggsäck var i ordning så efter en snabb frukost så stod vi där igen på uppställningsplatsen och lyssnade till orkestern. Vi kom iväg vid kvart i fyra tiden och vi ville avverka så mycket som möjligt innan de civila kom ut i spåret så det var bara att trampa på. Precis som dagen innan cyklade "Sladden" i förväg och servade oss exemplariskt när vi anlände

till rastplatserna efter ca två timmars marscherande. Efter ca 7 ½ timme stod vi återigen vid bowlinghallen med varsin kall öl i handen.

Efter en fulländad dagsmarsch.

Torsdag: Efter samma procedur med "wakeup call", frukost och en sista check på packningen så stod vi och lyssnade till orkestern på paradplan. Det vankades regn och vi ville forcera så mycket det gick innan det bröt ut. Vid den sista uppförsbacken ligger den Kanadensiska kyrkogården som ett minne till de stupade i andra världskriget. Varje år lägger svensk trupp ner en krans vid ett monument vid ingången och i år så var det vi som fick hedersuppdraget. Med puts och studs och svensk fana i mitten skötte vi det med bravur och chefen för Svenska Nijmegenkontingenten, Cai Gavestam var mycket nöjd.

Inför kransnedläggning.

Fredag: D-day i Nijmegen. Med vetskapen att det skulle vara över ca 8 timmar senare så var man glad som en speleman. När vi fick framåt på paradplan såg himlen dystert ut men det påverkade inte oss utan vi trampade på som tidigare morgnar och lämnade hela det svenska startfältet långt bakom oss. "Sladden" kämpade på med att komma fram i tid till rastplatserna och det var inte helt lätt att cykla bland 45 000 deltagare men det

fixade han galant. För att lätta upp stämningen under dagarna så hade han alltid en "60-klar" redo när vi såg hängiga ut. Undrar du vad det är och innebär? Det får du reda på vid nästa års marsch om du deltar. Vi ökade tempot och gick i mål på 7 timmar och 45 minuter. I mål stod den nye rikshemvärnschefen General Roland Ekenberg och tog emot vår trupp och efter att ha medaljerat oss sa han att vårt proffsiga uppträdande som grupp var ett föredöme för svenskt deltagande internationellt. Ord som fick en annan att sträcka lite mer på ryggen. Vi belönades med dansk öl och ur ryggsäckarna drog jag och Viktor upp varsin flaska champagne för att fira att KJV med hjälp av andra genomfört ännu en Nijmegenvända och framförallt för att fira att det var marschledaren Stefan Renfors 10-års jubileum. Vi kom i mål som första svenska grupp denna dag precis som de andra dagarna.

Suckarnas Allé.

Jag hoppas att ni blir inspirerade att åka med ner nästa år och delta i denna roliga och stundtals jobbiga upplevelse. I år klev många av i sista stund av olika anledningar och dessa ersattes med folk från andra truppslag. Ni som hoppade in med kort varsel skall ha en eloge för det, bra jobbat! Nästa år fyller Kustjägarna 50 år och det vore på sin plats att vi får ihop en bra grupp att gå med 2006 som kan representera Kustjägarna där nere.

FREDRICK THÖRNQVIST KJ-88

Årets Kustjägare - 2005

Sedan KJV grundades 1992 har årets kustjägare utsetts tolv gånger. Att det inte överensstämmer med antal år som gått sedan dess beror på att det har varit uppehåll i utbildningen vid ett par tillfällen. Två gånger har det dessutom utsetts dubbla årets kustjägare i och med att utbildning dessa två år har genomförts på två platser, Stockholm och Karlskrona, således är det fjorton personer som från 1992 och därefter har utsetts till årets kustjägare.

Till hederstiteln är det kopplat ett resestipendium och de utsed-

da har fått resa till olika utländska och inhemska militära förband med anknytning eller relation till kustjägarna. Till årets kustjägare för kullen 2004-2005 har utsetts Jonas Bogren och vi övriga kustjägare höjer vår basker för honom. Han kommer sedermera att få åka iväg till något intressant resmål och kommer själv att återkomma i ett reportage och berätta om vad han varit med om. Jonas får redan nu berätta lite om vem han är och varför det blev kustjägarna och så vidare.

Jag heter Jonas Bogren och kommer från den härliga staden Uppsala. Där bor jag i en lägenhet tillsammans med min mamma och syster. Under min värnplikt har jag varit gruppchef i den gedigna understödspatrullen på "Hårda Andra" kustjägarplutonen.

Tankarna kring militärlivet har varit många, såväl innan som under men framförallt efter lumpen. Hela mitt liv har bestått av träning ända sedan barnsben. Den största vikten låg på fotboll fram till ett halvår innan inryck. Mitt mål i livet hade fram till dess varit att kunna livnära mig på fotbollen eller bli stridspilot. Det var ett svårt beslut att ta om jag skulle göra lumpen eller inte. Jag bestämde mig för att satsa på stridspilot, sannolikheten att lyckas med det i jämförelse med fotbollsspelare kändes vid det här laget avsevärt mycket större. Att göra lumpen blev i och med det beslutet helt naturligt. Då kom nästa val... Vad ville jag bli? Det var däremot ett väldigt lätt be-

förbannade med en skön tross på ryggen kände jag att det här var något för mig, vilket skulle visa sig stämma väldigt bra. Efter den härliga testhelgen fick jag ut mina kängor, humöret och träningsmotivationen hade aldrig varit bättre. Den bild jag hade av en kustjägare innan inryck var ett onaturligt fysmonster som inte går att hejda, hur krävande uppgifter han än ställs inför. För att försöka nå upp till min målbild tränade jag upp till 14 pass per vecka inför min kommande utmaning.

När inryck och lumparlivet drog igång på allvar märkte jag snabbt att det inte var det fysiska som var påfrestande utan det psykiska, något som aldrig tidigare hade varit påtagligt under mitt civila liv. Jag lärde mig att uppskatta alla små saker i livet, saker som tidigare hade känts självklara, allt från mammas mat till rena kalsonger. Den psykiska pressen var absolut inget problem utan tvärtom, en del av den underbara utmaningen.

Redan på inryckningsdagen kände jag att det var något speciellt med att tillhöra kustjägarkompaniet. Så här med facit i hand kan jag säga att det ÄR något speciellt. Den gemenskap och framförallt den samhörighet jag kan känna med människor jag aldrig tidigare träffat kan inte återfås på något annat ställe.

In action.

Foto: Jonas Bogren

slut med tanke på det motto jag lever efter: "Ge allt annars kan man lika gärna skita i det!" Med det i åtanke sökte jag till det kompani där man alltid måste ligga på topp, nämligen till kustjägarkompaniet. Valet blev enkelt och nervositeten inför extramönstringen var kännbar. När jag väl irrade runt i nattens

På regementets dag.

Foto: Jonas Bogren

Tiden på kustjägarkompaniet har fått mig att ändra det mål som fick mig att påbörja min värnplikt. Pilotdrömmen har ändrats till en jägardröm, detta eftersom jag känner att jägartjänsten är någonting jag trivs med väldigt bra. Mina ambitioner inom militären ökade allt eftersom tiden gick. I och med det skapades nya drömmar men framförallt nya mål att uppnå. I närtid hoppas jag att få åka på mission till Afghanistan för att sedan komma hem med ytterligare kunskap och erfarenhet. Med det i bagaget är tanken att jag sedan ska söka vidare till officer och diverse utbildningsgrenar inom försvarsmakten.

Alla har någon gång under värnplikten sagt någonting om hur skönt det skulle vara att mucka. Nu har jag insett vad det innebär och vad det civila mörkret är för något. Det enda jag kan säga om det är att det känns

hemskt, det är ett stort tomrum som inte går att fylla. När jag har uppnått de mål jag strävar efter hoppas jag att detta tomrum kommer att kännas något mindre.

I väntan på svar om jag ska få åka med på missionen eller inte är livet allt för lugnt just nu. Tyngdpunkten ligger på att läsa upp en del betyg men jag hinner även med att jobba extra inom näringslivet. Utöver det tränar jag ett antal gånger om dagen, allt för att göra det lättare att nå mina mål.

Nu när jag har chansen vill jag passa på att tacka alla, så väl lumpare som befäl för denna otroligt ärofyllda utmärkelse. Min värnplikt hade inte kunnat vara eller avslutas på ett bättre sätt än den gjorde, tack för det!

JONAS BOGREN
ÅRETS KUSTJÄGARE 2005

15 år sedan muck - 3:e pluton 89 - 90

Sjätte året på Vitsgarn

Då var det åter dags att summera årets händelse för grabbarna i hårda 3:e pluton årgång 89-90. Totalt närvarade 18 stolta och vältränade kamrater som tillsammans genomförde en helg som i mångt och mycket gick i temat "Hårda fysiska tävlingar ger stark kropp, tjockare pannben och glatt humör"

I år hade Jonas Bergfast & Lenart Wiklander anmält sig som frivilliga för att arrangera träffen med stort T.

Arbetet påbörjades 17 april, 2005 med genomgång och utdelande av uppgifter såsom bokning av kanoter, 200-båt, blå overaller, kängor och givetvis upplägg för att snabbt kunna kontakta medlemmarna i plutonen. Just kontaktandet är numera relativt enkelt, då plutonen här ett väl fungerande excelark med kontaktuppgifter som hela tiden uppdateras av årets arrangörer för att efter genomfört arrangemang lämna över stafettpinne och den aktuella listan till nästa års arrangörer.

Fredagen den 19 augusti kl. 1830 samlades en munter skara på 11 personer (varav en ny besökare vid namn Mikael Andersson som vi inte sett sedan muck för 15 år sedan) nere på G V piren för att ilasta 305:an samt utskicka av 3 st kanotpatruller som skulle söka av och säkra hamnen på Vitsgarn. Helt plötsligt dyker en stor motorbåt med 5 plutonsmedlemmar upp och gör sitt bästa för att på ett ineffektivt sätt praktisera "sänka kanoter med gamla kustjägare" vilket givetvis var lönlöst. Detta tilltag hade givetvis inte förankrats hos ansvariga och efter

mycket besvär så fick vi dem att bege sig till Vitsgarn utan att irriteras vakten på Berga.

Väl framme så urlastades det och snabbt slog lågor upp från lägereld och eldställningar tilldelades omgående alla deltagarna och stridspatruller skickades ut i alla vädersträck för att säkerställa att vi även detta år var ensamma på vår mark.

Nostalgisnack och avstämning av vad som skett sedan förra året inleddes och ovanligt lite jägarläsk inmundigades, kanske ett tecken på att vi blivit ett år äldre. Inga äventyrliga eskapader skall enligt medlemmar ha skett under natten.

Lördag morgon hämtades vår gamla plutonschef Löjtnant (numera överstelöjtnant) Svensson samt Johan Norrman som inte heller syntts till sedan muck, vilket borgade för att vi nu måste visa vad denna helg betyder

för oss återkommande deltagare.

Efter lunch startade 5-kampen där frågesport, lerduveskytte, stafett paddling, lerduveskytte igen och bøjsträck var delmomenten där bøjsträckstäv-

lingen nog går till historien som en av de hårdaste tävlingar som genomförts i civil regi, där framför allt Mats Petterson med sina 110 bøjsträck visade prov på KJs ledord (mod, kraft och spänst). Men som slutlig segrare stod 3:e jäg efter att presterat en hög lägsta nivå i grenarna.

På kvällen var det grillning, bastubadande och en massa tjuvande som varade långt in på morgonkvisten.

Söndagen bestod av återställande av bas, frukost samt återgång till det civila mörkret.

Så här i efterhand så var denna helg ännu en gång helt klock-

ren och samliga närvarande anmälde sig på plats till nästa års arrangemang som Christer Hellberg och Niclas Ersson skall anordna och givetvis bräcka föregående års träffar. Speciellt roligt var att: 1) vår gamla chef Lt Svensson dök upp, trivdes och dessutom visade att han fortfarande är en jäkel på bøjsträck. 2) Flkd Ritze som vanligt var en av deltagarna, styrde upp verksamheten och såg till att alla skötte sig på ett preussiskt sätt utan att behöva använda sig av "sluta svimma" övningar. 3) Andersson och Norrman dök upp för första gången och att de båda bidrog till att göra denna helg till den i mitt och Bergfasts tycke bästa hittills och där Andersson visade att dalmas som gillar att jaga inte är att leka med när det kommer till att stecka fläskfilé och att styra 305:an och där Norrman visade att han fortfarande är en seg jävel som inte ger sig. Peter Ågren som lät oss hyra 6 av hans Pouch-kanoter till ett bra pris.

Men som sagt, nästa år blir sjätte gången vi kör återträff på Vitsgarn och då satsar vi på att samla hela plutonen som uppvärmning inför 50-årsjubileet som går av stapeln en månad senare.

Kanske är det sjukt eller unikt, men 3:e pluton 89-90 visar att det går att med hot, våld och övertalning samla ihop sin pluton under en helg. Efter 6 år så har snart alla plutonens medlemmar satt sin fot på Vitsgarn och lärt sig att uppskatta denna i vårt tycke unika helg, där ribban är hög, sekretessen stor och vädret alltid perfekt...

LENNART WIKLANDER
& JONAS BERGFAST

Vitsgarn sommaren 2005

Från midsommarveckan till och med augusti månad ut har ön varit livligt frekventerad av familjer som passar på att använda KJV:s unika möjlighet till en "sommarsstuga" i skärgården med egen båt. Totalt har det blivit 11 familjer som har varit där ute, som enskild familj eller att man har slagit sig samman flera familjer om en och samma vecka. Dessutom har ett par plutoner haft återträffar på ön, t ex Wik-

landers gäng som var där för 5:e eller 6:e året i rad. Allt som allt blir det mellan 150-200 människor, medlemmar eller anhöriga till medlemmar, som får uppleva Vitsgarn i all sin prakt under några dagar. Huset och 305:an är i bra skick, men det finns alltid förbättringspotential och närmast på önskelistan står en ny kamin till huset, eller en renovering av den gamla – är det någon som har en över eller har kontakter i den branschen så vore det ett tacksamt tillskott till allas vår glädje och gagn. Nytt för året är att en liten segeljolle har tillkommit i öns inventarier, med en fin sjösättnings- och upptagningsramp, genom en välvillig medlems försorg, så nu kan man lova och gira runt ön. 305:an har gått felfritt under hela sommarsäsongen,

men användning slitet och nästa vår blir det nog dags att ta upp den på land och göra en ordentlig genomgång av skrov, el och motor.

Som sammanfattning, Vitsgarn är och förblir en pärla för våra medlemmar och kom ihåg att det även går att vara där höst- och vintertid.

Hösträff på Vitsgarn

Ända sedan Vitsgarn tillkom som ytterförläggning för kustjägarveteranerna har vi varit ett tappert gäng som har åkt ut på hösten för att odla kamratskap, dricka jägarläsk mm. I år var inget undantag och på lördagmorgon den 17 september stävade 305:an ut mot ön med vårt lilla gäng. Stugan var redan uppvärmd och fylld när vi an-

lände då Ingemar Fransson från Småland hade tagit upp sin kompaniledning från hemvärdet för några dagars teambuilding. Man kan inte klaga på att inte stugan och båten används, det är allahanda aktiviteter, samlingar och annat som genomförs på Vitsgarn.

På kvällen anlände Ola Idoff med segelbåt och den lilla, men ack så slitna, bryggan med omnejd var full med olika flytetyg. Under sommaren har det tillkommit en liten segelbåt till öns inventarier, tack till givmilde donatorn. Hur som, stugan blev full och historierna blev allt mer "trovärdiga" ju längre kvällen led – det är lustigt vad lite jägarläsk gör för att lätta upp pratnerven. Som konklusion, det är skönt att komma ut till Vitsgarn på hösten, få andas lite skärgårdsluft och träffa några lika-sinnade. Det borde fler göra.

CHRISTER CARLSSON

Saker, Prylar och Ting

Art 001:

T-shirt (svart eller blå med KJVs emblem broderat på bröstet.

Pris: 95:-

Art 002:

Kustjägarbåt, minimmodell till kavaj.

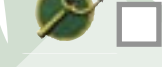
Pris: 30:-

Art 003:

Dekal, ø 75 mm. Svart, grönt och gult. Transparent bakgrund.

Pris: 20:-

Art 004:

Tygmärke, ø 70 mm. Svart, grönt och gult. Svart botten.

Pris: 30:-

Art 005:

Keps med broderat emblem i svart, grönt och gult.

Pris: 65:-

Art 007:

Overall.

Pris: 800:-

Art 008:

Vimpel.

Pris: 250:-

Vid beställning:

kryssa, klipp och sänd till:

MM Konfektion, Fax: 040-97 10 12.

Box 156, Lilla Nygatan 5,

211 38 Malmö.

Tel: 040-97 30 03

gunilla.andersson@mmkonfektion.se

Namn: _____

Adress: _____

Postadress: _____

Telefon: _____

Storlek: L XL XXL

Färg: Svart Blå

Annon priser och annonsdata

Tekniska data:

Format:	238 x 338 mm, 80 g papper
Material:	cd, diskett eller vial mail mottages
Färger:	Tidningen görs i InDesign för pc
Upplaga:	4-färg
	1.800 ex

Annonspriser:	Storlek
Baksida:	7.000:- 218 x 278 mm
1/1-sida:	6.000:- 218 x 308 mm
1/2-sida:	4.000:- 218 x 152 mm, 106 x 308 mm
1/4-sida:	2.250:- 106 x 152 mm, 218 x 76 mm
1/8-sida:	1.000:- 106 x 76 mm, 218 x 38 mm

Priserna gäller heloriginal.

Arbete med inskickat material och annonsframställning debiteras extra. Korrektur skickas med PDF via e-post.

Material skickas till Robin Jahrl, se adress i redaktionsrutan, eller till kansliet. Kom ihåg att bilder med bifogad bildförklaring/bildtext förhöjer värdet av innehållet. Meddela om du vill ha cd och/eller bilder i retur, eller annat som redaktionen behöver veta.

Kansliet

Nu har det gått nio månader sedan vi förändrade mail och telefonservicen på kansliet! Styrelsen delar på uppgiften att bevaka mail och telefon. Med dagens teknik så fungerar det alldeles utmärkt. Vår förhoppning är att du som medlem upplever förändringen som positiv!

Brevlådan för vanlig post bevakar jag två ggr per vecka. Så här års är det en fröjd att få bege sig till Kastellholmen. Det är en fantastisk miljö, önskar fler av er kunde få uppleva den.

Återkom gärna till oss med dina synpunkter!

Det enda moln på himlen just nu är att vi inte har lika många betalande medlemmar som förra året. Det har förmodligen redan hunnit rätta till sig till detta nummers pressläggning.

ANDERS FROM

Webbadresserna

www.kjv.se alt. www.kustjagareveteranerna.se

E-postadress:

kansliet@kjv.se alt. kansliet@kustjagareveteranerna.se

För Förbundet gäller (som vanligt):

www.kustjagarna.se och kansliet@kustjagarna.se

Webbsidor – nu med Intranät

I nummer 50 av "Kustjägaren" kunde man läsa om hur KJV:s och FKJ:s webbplatser skulle utvecklas vidare för att förbättra medlems servicen på olika sätt. Nu är detta arbete klart och jag sammanfattar nedan vad vi uppnått samt hur vi tänker oss att använda den nya tekniken.

Förbundet Kustjägarna och Sällskapet Kustjagareveteraner förfo- gar nu över egna medlemssidor – ett slags intranät, bakom de offici- ella hemsidorna. Vi kan nu publicera information på webben som enbart ska vara läsbar för våra medlemmar.

För att logga in på respektive intranät skall vi använda följande procedur:

1. Gå in på www.kustjagarna.se eller www.kustjagareveteranerna.se
2. Klicka på "INTRANÄT" högst upp till höger på den horisontella me- nyraden på respektive sida. Nu kommer en inloggningsmeny upp.
3. Skriv in användarnamn och lösenord och Du får utö- kad access och tillträde till intranätens extra sidor.
 - Om Du är medlem i FKJ eller i både FKJ och KJV så hit- tar Du Ditt användarnamn på sista sidan av tidning- en "Befäl" som Du får hemskickad i Din brevlåda.
 - Om Du är medlem i enbart KJV så kontakta admin@kustja garveteranerna.se för att få Dig tilldelat ett användarnamn.
4. Ditt lösenord är de fyra sista siffrorna i Ditt person- nummer (dvs. de efter strecket) inledda med bokstäver- na medl. Lösenordet skulle alltså kunna se ut: medl3317.

Intranäten fyller flera syften. Den viktigaste funktionen innebär dock att medlemmen via webben kan uppdatera sina personuppgif- ter. Andra funktioner/sidor är webbshop, plutonssidor och enkätsi- dor.

Skeppsholmsdagen 2005

Varje år arrangeras på höstkan- ten en dag för alla föreningar, företag, skolor mm som lokaler och aktiviteter på Skeppshol- men och Kastellholmen, det gamla marina centrumet i hu- vudstaden. Numera har flottan och marinen i princip helt över- givit öarna, endast Kastellet på Kastellholmen inhyser några föreningar med marin anknyt- ning, däribland Kustjagarevete- ranerna och Förbundet Kustjägarna. Med säte på Kastellholmen blir vi således inbjudna till Skeppsholmsdagen och syftet är att visa upp vad vi är och gör som sällskap och förbund. Årets evenemang gick av stapeln den 11 september och Victor Phalén, Ola Åhman och Leif Åkesson såg till att vi visade vår närvaro. Som bäst brukar det kom- ma en 10 000 människor på besök till öarna under dagen och alltid finns det några kustjägare som dyker upp och vill snacka med gam- la gelikar. Lustigt nog finns det fortfarande kustjägare kvar som inte vet att KJV och FKJ finns, var har det brustit i kommunikationen, och blir förvånade när det finns banderoler med kustjägarnas namn på och inser att det finns kamratförening och frivilligförbund som stödjer det som händer vid kustjägarkompaniet.

Nedan en kort förklaring:

Personuppgifter

Vi reducerar kansliets administrativa arbete genom att kontinuerligt uppdatera personuppgifterna. Kontaktuppgifter kan ändras via både KJV:s och FKJ:s intranät.

Webbshop

Kustjägarnas första webbutik är nu en verklighet. Den är färdigut- vecklad och kommer efter sommaren att finnas tillgänglig på både FKJ:s och KJV:s intranetsidor.

En mindre urvalsgrupp kommer inom kort att påbörja den formella verifieringen av butiken.

Plutonssidor

På Sällskapet Kustjagareveteraners intranät har vi skapat speciella plutonssidor. Här skall vi med ord och bild sammanfatta varje Kust- jägarkompani sedan 1956.

1:a plutons foton kommer att läggas på Chicken Farm, 2:a plutons på Torleif Camp och 3:e plutons i Dödskallegrottan. Attackdykarna har fått egna plutonssidor så maila in era foton och historier ni också!

Webbenkäter

Under denna flik lägger vi ut elektroniska frågeformulär som bara våra medlemmar kan besvara. Eftersom dessa undersökningar kom- mer att ligga till grund för styrelsens beslut i olika frågor är det mycket viktigt att Du utnyttjar Din rösträtt. Hur Du använder funk- tionen förklaras i anslutning till själva webbenkäten.

MAGNUS ANDERSSON
magnus.andersson@kustjagarna.se
070-5260352

Returadress:
Sällskapet Kustjägarveteraner
Kastellet, Kastellholmen
111 49 Stockholm

POSTTIDNING

B

Kustjägarerna 50 år

*S*nart är det september 2006 och det är då som det gäller, Kustjägarerna fyller 50 år. Projektgruppen, som givetvis jobbar ihop med Amf 1 och Amfibiekåren, jobbar på för fullt för att evenemanget, som kommer att gå av stapeln den 15-17 september nästa år, ska bli så storslaget som möjligt.

Programmet i stort kan komma att bli som följer: den 15 september är en fredag och då kommer det att vara stor samling på Berga, ja just det Berga, Amf 1 är fullt ut omflyttat dit då, med materielförevisningar, fotoutställning, avtäckning och återinvigningen av KJV-stenen, stor middag och allmän förbrödning. Givetvis kommer det att finnas möjligheter att sova över på Amf 1 Berga. På lördagen bär det av till Korsö, alla kustjägares urhem, där det blir stridsförevisningar, båtar kommer att gå till

och från Korsö från olika platser, det blir öppet för anhöriga, uppställning med alla kustjägar-kullar, förbrödning. Söndagen blir en stor Amfibiekårens dag på Berga med förevisningar och utställningar av olika slag. Det är nog lika bra att inrikta sig på att fredag till söndag skall tillbringas tillsammans med mängder av kustjägare, lägg in datumen i almanackan redan nu.

Det finns givetvis saker som vi alla gemensamt måste hjälpas åt med för att det ska bli ett stor-

slaget evenemang och jubileum:

- Alla kustjägare måste få reda på att det är 50-års jubileum 15-17 september 2006, var och en måste söka upp sina gamla kamrater och se till att de kommer. Helst också se till att de är eller blir medlemmar i Kustjägarveteranerna och Förbundet Kustjägarerna. Hur man blir medlem går att läsa om på våra hemsidor. Alla kustjägare måste vara på plats när jubileumet går av stapeln.

- Ni som redan har anmält er som ambassadörer för någon pluton eller årskull måste fortsätta att leta efter era kamrater. Skicka gärna in en uppdatering om hur det går till undertecknad.

- Det behövs flera ambassadörer som letar efter och håller ihop sin pluton eller årskull, anmäl er till mig.

- Det behövs plutons- och kompanifoton från alla årskullar. Magnus Andersson är sammanhållande för det och kan kontaktas på magnus.andersson@kustjagarna.se eller 070-526 03 52. Foton i mängder i övrigt från utbildning och annat behövs också, Magnus tar emot vad som erbjuds.

- Det skall ges ut en minnesbok – ett kapitel per årskull skall skrivas, vad var speciellt med t ex året 1974-75 osv. Skribenter anmäl er till undertecknad så förklarar jag hur det ska gå till.

Det finns alltså en hel del som var och en kan bidra med, det är bara att sätta igång och hjälpa till. Kontinuerliga uppdateringar kommer i tidningen och på våra hemsidor.

CHRISTER CARLSSON
beduin@chello.se
073-088 83 63

FORTSÄTTNING FRÅN SID 9

Amfskytte och Uhkomp soldater får förläggning i "Hugin", medan Ledningskomp och Kj-komp förläggs i "Munin".

HVfriv (Södertörnsgruppen) håller till i "Ran". Möjligen blir detta lydnamnsmissigt en underavdelning inom amfibieregementet.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Munin - Kj-komp vpl-förläggning.

Ovanstående är ett urval av platser som berör oss kustjägare. Nedan kommer namnförklaringar på nämnda byggnader jämte några andra byggnader som utelämnats i textunderlaget.

Liten namnförklaring i bokstavsordning

Balder, son till Oden och Frigg, var fager och god. Frigg tog löfte av alla ting att inte skada Balder, men inte av misteln. Loke lurade den blinde Höder att skjuta en mistelpil mot Balder vilket dödade denne.

Breidablick, Balders boning.

Freja, dotter till Njord, kärlekens och fruktbarhetens gudinna, Odens älskarinna och åtrådd av jättar.

Hugin, (Håg) korp som tillsammans med Munin (Tanke) varje dag flög ut i världen. Vid återkomsten satte de sig på Odens axlar och berättade vad som förevarit.

Magne, son till Tor och jättekvinnan Jarnsaxa ("hon med järnsvärdet"). Magne är ett gammalt ord för styrka och makt.

Monitor, ingen relation till gudasagan. Betyder varnare eller förmanare.

Njord, gud som råder över vind och hav. Åkallades vid sjöfärder liksom vid jakt och fiske.

Oden, den främste bland asar, var stridens, vishetens och dödens gud.

Ragnarök, världens undergång

Ran, havsjätten Ägirs hustru som fångar drunknade sjömän i sitt nät.

Saga, en annan benämning på Odens hustru Frigg.

Signe, tvillingsyster med Sigmund, båda völsungar. Völsung gifte sig med Ljod – jätten Hrimners dotter och fick bli dessa tvillingsyskon.

Thrudheim, Tors hemvist

Vanheim, Vanernas hemvist. Vaner och Asar var ursprungligen två guds-släkter som låg i krig med varandra. Freden ordnades så att man tog gisslan av varandra. Varför gudasagan innehåller gudar av både asasläkt och vanasläkt.

Slutord

Allt tyder på att förbandet kommer att finna sig väl till rätta på sin nya placeringssort. Vi i redaktionen kommer att följa utvecklingen och får anledning att närmare studera hur Kj - verksamheten fortlöper. Vi veteraner sörjer förlusten av gamla "Borgen", men vi måste inse att Berga också bjuder på möjligheter. Om inte annat av ren nyfikenhet, bör vi söka oss dit när väl förbandet "satt sig".

INGEMAR WEMMENHÖG